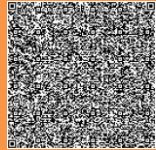
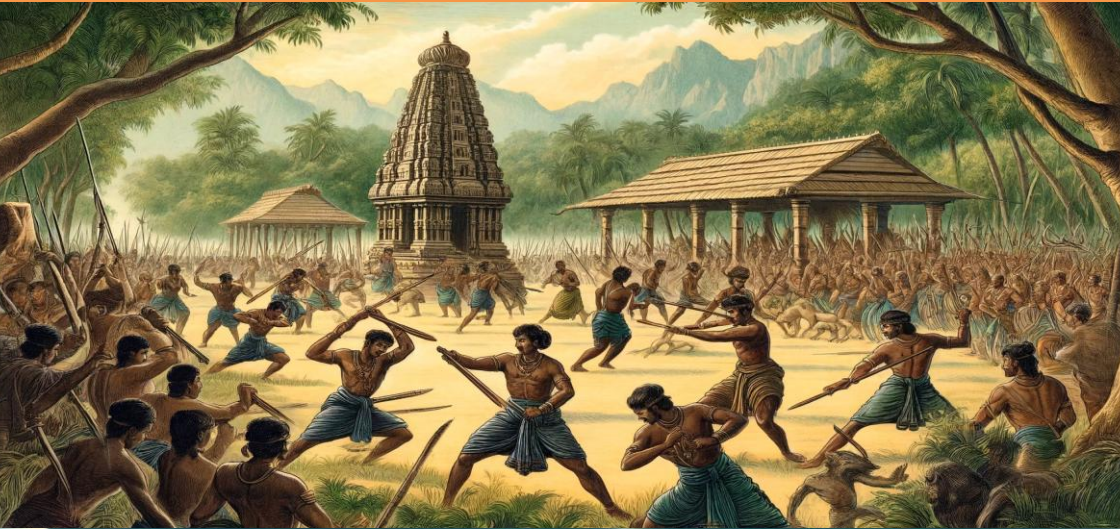

தமிழர் மரபு - தமிழரும் தொழில்நுட்பமும் - 3

முனைவர் செ. சாந்தி

*தமிழர் மரபு - தமிழரும்
தொழில்நுட்பமும் - 3*

முனைவர் செ. சாந்தி

Title Verso

TITLE OF THE BOOK: Tamil Heritage - Tamils and Technology - 3

புத்தகத்தலைப்பு : தமிழர் மரபு - தமிழரும் தொழில்நுட்பமும் - 3

EDITORS : Dr. S. Santhi

தொகுப்பாசிரியர் : முனைவர் செ. சாந்தி

FIRST EDITION : 2024

முதல் பதிப்பு : 2024

PAGES / பக்கங்கள் : 90

PRICE/ விலை : 350

ISBN NUMBER : 978-81-974456-3-7

**PUBLISHER : Pandian Educational Trust,
3/350, Veterinary Hospital Backside,
Virudhunagar – 626001.
Tamil Nadu**

**PRINTER : Maheswari Publishers,
3/350, Veterinary Hospital Rear side,
Virudhunagar – 626001.
Tamil Nadu**

பதிப்புரிமை / Copyright © 2024 – கட்டுரையாளர்களுக்கு / Authors'

அனைத்து பதிப்புரிமையும் பெறப்பட்டுள்ளது.

இப்புத்தகத்தின் எப்பகுதியும் பதிப்பகத்தின் அனுமதியின்றி
அச்சிடப்படக்கூடாது.

All rights reserved. No part of this book should be
transmitted to any type of printed material without proper
permission from the publisher.

முன்னுரை

தமிழர் மரபு - தமிழரும் தொழில்நுட்பமும் - 3 எனும்

புத்தகம் தமிழ் மக்களின் வளமான கலாச்சாரப் பாரம்பரியம் மற்றும் தொழில்நுட்பத் துறையில் அவர்களின் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்புகளின் ஆய்வு ஆகும். இத்தலைப்பு நமது பெருமை மிகு அண்ணா பல்கலைக்கழகம் தமிழுக்காக முதலாம் ஆண்டில் இரு பாடத்திட்டத்தைப் பொறியியல் கல்லூரிகளில் இணைத்து இருப்பதற்குத் துணைசெய்யும் விதமாகச் சிறந்த கட்டுரைகளை உருவாக்க உருவானதாகும். இந்த தொகுப்பு தமிழ்ச் சமூகத்தின் குறிப்பிடத்தக்க சாதனைகளைக் கொண்டாடுவது மட்டுமல்லாமல், அவர்களின் நெகிழ்ச்சி, படைப்பாற்றல் மற்றும் அசைக்க முடியாத மனப்பான்மைக்குச் சான்றாகவும் விளங்குகிறது.

இந்தியாவின் தென் மாநிலமான தமிழ்நாடு ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாகச் செழித்து வளர்ந்த துடிப்பான நாகரிகங்களின் தொட்டிலாக உள்ளது. பழங்காலத்திலிருந்தே ஒரு வரலாற்றைக் கொண்டு தமிழர்கள் பல்வேறு களங்களில், குறிப்பாக தொழில்நுட்ப உலகில் அழியாத முத்திரைகளைப் பதித்துள்ளனர். தசம அமைப்பின் கண்டுபிடிப்பு முதல் மருத்துவ அறிவியல் மற்றும் வானியல் பங்களிப்புகள் வரை தமிழ் அறிஞர்கள், இன்று நாம் வாழும்

உலகை வடிவமைக்கும் முன்னோடி முன்னேற்றங்களில் முன்னணியில் உள்ளனர். இந்த புத்தகத்தின் மூலம் பிரபஞ்சத்தின் மர்மங்களை அவிழ்க்க தங்கள் அறிவாற்றலையும் ஆர்வத் தன்மையையும் பயன்படுத்திய தமிழ் முன்னோர்களின் அடிச்சுவடுகளைத் தேடி, காலத்தின் மூலம் ஒரு குறிப்பிடத்தக்கப் பயணத்தைத் தொடங்குகிறோம்.

பண்டைய தமிழ் பொறியியல் மற்றும் கட்டிடக் கலையின் நுணுக்கங்களை வெளிப்படுத்தும் அற்புதமான சோழர் கோவில்களில் இருந்து, சங்க காலத்தின் கணித புத்திசாலித்தனம் வரை, அறிவார்ந்த ரீதியாக அழகாக இருப்பது போல் ஒரு பாரம்பரியத்தை நாம் காண்கிறோம். இந்நூலின் அத்தியாயங்களை ஆழமாகப் படிக்கும்போது, பல்வேறு துறைகளில் பங்களிப்புச் செய்த தமிழர்களின் வியக்க வைக்கும் தொழில்நுட்பப் புத்திசாலித்தனத்தைக் கண்டறிய முடிகிறது.

விவசாய நிலப்பரப்பை மாற்றியமைத்த நீர்ப்பாசன முறைகளின் வளர்ச்சியிலிருந்து ஜவுளி, உலோகம் மற்றும் இலக்கியத் துறையில் குறிப்பிடத்தக்க சாதனைகள் வரை, தமிழ் மக்கள் தொழில்நுட்ப வரலாற்றில் அழியாத முத்திரையைப் பதித்துள்ளனர். மேலும், இந்நூல் தமிழர்களின் கடந்தகாலப் பெருமைகளை மட்டும் மையப்படுத்தாமல், உலகெங்கிலும் உள்ள துடிப்பான மற்றும் ஆற்றல்மிக்க தமிழ்ச் சமூகத்தின்

இன்றைய சாதனைகளையும் எடுத்துக்காட்டுகிறது. தமிழ்நாட்டின் பரபரப்பான தகவல் தொழில்நுட்ப மையங்கள் வரை, தமிழ் மனங்கள் மீண்டும் எல்லைகளைத் தள்ளி 21ஆம் நூற்றாண்டின் தொழில்நுட்ப நிலப்பரப்பை வடிவமைக்கும் நவீன தொழில்நுட்பத்தின் பகுதிகளுக்குள் நாம் நுழைகிறோம்.

தமிழ் பாரம்பரியத்தின் இந்த பொக்கிஷத்தை உன்னிப்பாகக் கட்டமைத்த கட்டுரை ஆசிரியர்கள் மற்றும் ஆராச்சியாளர்களின் முயற்சி பாராட்டுக்குரியது. தமிழ் தொழில்நுட்பத்தின் ஆற்றலை எடுத்துரைப்பதில் அவர்களின் ஆர்வமும் அர்ப்பணிப்பும் இந்தக் கட்டுரைகளின் விரிவான ஆய்வுகளில் தெளிவாகத் தெரிகிறது.

தமிழர் மரபு - தமிழரும் தொழில்நுட்பமும் - 3 எனும் இப்புத்தகம் கடந்த காலத்திற்கான அடையாளம் மட்டுமல்ல, எதிர்கால சந்ததியினர் தங்கள் கலாச்சாரப் பாரம்பரியத்தைத் தழுவி, நாளைத் தொழில்நுட்பக் கண்டுபிடிப்புகளை வடிவமைப்பதில் தொடர்ந்து பாடுபடுவதற்கான அழைப்பு. இளம் மனங்களை ஊக்குவிக்கும், தமிழ் பாரம்பரியத்தின் மீதான பெருமையை மீண்டும் எழுப்பும் இந்நூல். மேலும், இப்புத்தகத்தின் அனைத்துக் கட்டுரைகளும் நாட்டின் தோற்றம் எதுவாக இருந்தாலும் ஒவ்வொரு கலாச்சாரமும் தொழில்நுட்ப உலகிற்கு மதிப்புமிக்க பங்களிப்பை வழங்குகிறது என்பதை நினைவூட்டுவதாக அமையும்.

தமிழர் மரபு - தமிழரும் தொழில்நுட்பமும் - 3 எனும் இப்புத்தகம் அனைவருக்கும் வழிகாட்டும் ஒளியாக விளங்கும். நமது பாரம்பரியத்தில் உள்ள செழுமையையும் புத்திசாலித் தனத்தையும் நினைவூட்டும். மேலும், தமிழ் மக்களின் பாரம்பரியத்தைப் பாதுகாக்கவும் கொண்டாடவும் என்றென்றும் நம்மை ஊக்குவிக்கும். அதன் பொருட்டு இந்த தொடர்வரிசை புத்தகப் படைப்பின் முதல் புத்தகத்தை உங்களுக்கு அளிப்பதில் பெருமிதம் அடைகிறோம்.

மகேஸ்வரி பதிப்பகம்

செங்காந்தள் புத்தகப் பகுதி

Editorial Board / ஆசிரியர் குழு

முனைவர் P. சுவாதி

காமராஜர் பொறியியல் மற்றும் தொழில்நுட்பக் கல்லூரி
கே.வெள்ளகுளம்-625 701,
விருதுநகர், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

முனைவர் P. ஜெயசங்கர்,

தமிழ் உதவிப் பேராசிரியர்,
என் பி ஆர் பொறியியல் மற்றும் தொழில்நுட்பக் கல்லூரி
(தன்னாட்சி)
என்பிஆர் நகர், நத்தம், திண்டுக்கல்.

முனைவர் K.S. புனிதவதி,

உதவி பேராசிரியர், தமிழ் துறை,
ஸ்ரீ மணக்குள விநாயகர் பொறியியல் கல்லூரி,
மதகடிப்பேட்டை, புதுச்சேரி.

முனைவர் த. மகேஸ்வரி,

பாண்டியன் கல்வி அறக்கட்டளை,
விருதுநகர் – 626001. தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ச. கலைவாணி

தமிழ்ப் பயிற்றுநர்,
அண்ணா பல்கலைக்கழகம் மண்டல வளாகம்,
கோயம்புத்தூர்.

த. அருள்ஜோதி.

தமிழ் உதவிப் பேராசிரியர்,

ஸ்ரீ சாய் ரங்கநாதன் பொறியியல் கல்லூரி

தொண்டாமுத்தூர் (வழி), கோயம்புத்தூர் - 641109.

த. பிரகாஷ்,

தமிழ் உதவிப் பேராசிரியர்

பூ சா கோ தொழில்நுட்பம் மற்றும் பயன்சார் ஆராய்ச்சிக்

கல்லூரி, கோயம்புத்தூர்.

ஆசிரியர் குழு பணி விவரம்

இந்த சிறப்பிதழ் குழு, (எடிட்டோரியல்) நேர்மையான பதிப்பு நெறிமுறைகளின் படி அறிவார்ந்த கட்டுரைகளை நெறிமுறைக் கொள்கைகளுடன் தொகுத்துள்ளது. இது சமர்ப்பித்தல், கருத்துத் திருட்டு சரிபார்ப்பு, திருத்தங்கள், சக மதிப்பாய்வு செயல்முறை, (டபுள் பிளைண்ட்), பெரிய திருத்தங்கள் அல்லது சிறிய திருத்தங்கள், பரிந்துரைகள் மற்றும் திருத்தம், ஏற்பு, மூல கோப்பு தயாரித்தல் மற்றும் இணையதள தயாரிப்பு மற்றும் வெளியீடு ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது.

Editorial Work Flow Details

This Editorial committee curated the scholarly articles with ethical principles according to the norms of the Editorial work flow. It contains of submission, plagiarism check, correction, peer review process, (Double Blind), major corections or minor corrections, suggestions and rectifications, acceptance, copy editing and production and publication online.

மதிப்புரை

மதுரைக்காஞ்சியில் மருதனார் சுட்டும் போர் நிலை என்ற தலைப்பில் லா. உமாரோஸ்லின் அவர்கள் எழுதிய ஆய்வுக் கட்டுரை, சங்க இலக்கியங்கள் அக்கால மக்களின் வாழ்வியல் நெறிகளையும் அகம், புறத்தை இரு கண்களாகப் போற்றிய விதத்தையும் தொகுத்துக் கூறும் விதத்தில் அமைந்துள்ளது. அகமெனப்படுவது காதல், மக்கட்பேறு, விருந்தோம்பல், ஈகை, தலைமக்களின் ஊடல், ஊடல் தீர்க்கும் வாயில்கள் முதலானவற்றை உள்ளடக்கியது ஆகும். புறமெனப்படுவது மன்னர் தம் வீரம், ஈரம், கொடை, கொடை மறம், ஆட்சிமுறை, போர்நெறி முதலானவற்றை உள்ளடக்கியது ஆகும். பத்துப்பாட்டில் அதிக அடிகளைக் கொண்ட மதுரைக்காஞ்சியில் நரை முடித்து முறை செய்த பாண்டியனின் வீரம், போர்க்குணம், தன்னை நாடி வந்தோரைக் காத்த விதம், முரண்பட்டோரை வெகுண்டழித்த போர் மறம் முதலான செய்திகளை மருதனார் சுவைபடக் கூறியிருப்பதை இக்கட்டுரை எடுத்துரைக்கிறது.

முனைவர் கி. கண்மணி அவர்கள் வீர விளையாட்டில் சிலம்பம் என்ற தலைப்பில் எழுதிய ஆய்வுக் கட்டுரை, ஆய கலைகள் அறுபத்து நான்கு

என்பதே மரபு. இதில் சிலம்பம் கலையாகப் போற்றப்படும் நிலையைத் தற்காலச் சூழலில் காணமுடிகிறது. ஆனால் அக்கலை வீரவிளையாட்டாகச் சங்க காலத்தில் போற்றப் பட்டிருப்பதைச் சான்றுகள் வழி உணர முடிகின்றது. விளையாட்டுகள் ஆடவர் விளையாட்டுகள், மகளிர் விளையாட்டுகள் என்றவாறு பிரித்து வகைப்படுத்தப் பட்டுள்ளன. மகளிர் விளையாட்டுகள் பொழுது போக்கிற்காக மட்டுமின்றி அவர்தம் உளவியலோடும் தொடர்புடையதாக இருந்துள்ளன. ஆடவர் விளையாட்டுகள் வீரத்தின் அடையாளமாகவும் வலிமையைப் பறைசாற்றுவதாகவும் இருந்துள்ளன. மரத்தினாலான பொருட்களைப் போர் ஆயுதங்களாகப் பயன்படுத்திய மக்கள் பிற்காலத்தில் விளையாட்டுப் பொருளாகவும், கட்டுமானப் பொருளாகவும் பயன்படுத்தியுள்ளனர். அந்த எச்சத்தின் தொடர்ச்சியே சிலம்பாட்டமாக மீட்டுருவாக்கம் பெற்றிருப்பதைப் பொருத்திக் காட்டுவதோடு இக்கலைத் தன் செல்வாக்கை இழந்து வரும் நிலையைச் சுட்டுவதாக அமைகின்றது.

தமிழர்களின் மரபும் தொழில் மேலாண்மையும்
தொல்லியல் ஆய்வு என்ற தலைப்பில் மு.வைத்தீஸ்வரி அவர்களின் ஆய்வுக் கட்டுரை சங்ககால மக்களின் பண்பாடு, கலாச்சாரம், உணவு, தொழில்முறை,

பண்டமாற்று முறை, விளையாட்டுகள், ஒப்பனைப் பொருட்கள் முதலானவற்றைத் தொல்லியல் ஆய்வுகள் வழி அறியக்கூடிய வழிவகையை எடுத்துரைக்கிறது. அதுமட்டுமின்றி புலம்பெயர்ந்து சென்றோரின் வாழ்வியல் கூறுகளைக் கண்டறியவும் இத்தொல்லியல் ஆய்வுகளே துணை செய்கின்றன. மாற்றம் ஒன்றே மாறாதது என்பதன் அடிப்படையில் காலந்தோறும் தமிழ்ச்சமூகம் பல மாற்றங்களைக் கடந்தே வந்துள்ளது. அம்மாற்றத்தினைத் தனது அடுத்த தலைமுறைக்குக் கடத்தியும் சென்றுள்ளது என்பதனை முன்னிருத்தித் தெளிவுற விளக்குவதாகத் “தமிழர்களின் மரபும் தொழில் மேலாண்மையும் தொல்லியல் ஆய்வு” என்னும் கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

முனைவர் பா. ம. ஜெயகலா, அவர்கள் தமிழர்களின் மரபார்ந்த விளையாட்டு அறிவியல் என்ற தலைப்பில் எழுதிய ஆய்வுக் கட்டுரை, காதலையும் வீரத்தையும் போற்றிய சங்ககால மக்கள் உடல் பேணுதலையும் உள்ளச் சீரமைப்பையும் தங்களது இரு கண்களாகப் போற்றியுள்ளனர் என்பதை எடுத்துரைக்கிறது. ஆடவர் விளையாட்டுகளான ஏறுதழுவுதல், பச்சைக்குதிரை, கவண் விளையாட்டு முதலியன உடல்வலிமை, புத்திக் கூர்மையை வளர்ப்பதாய் உள்ளன. மகளிர் விளையாட்டுகளான

பல்லாங்குழி, நொண்டி, காய்மறைத்தல், நீராடல், ஊசல் முதலியன மகளிரின் உளவியலோடு தொடர்புடையன ஆகும். மரபு சார்ந்த ஒவ்வொரு விளையாட்டுள்ளும் ஒரு அறிவியல் உண்மை பொதிந்திருப்பதை விளக்குவதாக “தமிழர்களின் மரபார்ந்த விளையாட்டு அறிவியல்” என்னும் கட்டுரை அமைகின்றது.

முனைவர் பெ. ஜெயசங்கர் அவர்கள் சங்ககால நீர்வள வேளாண்மைத் தொழில்நுட்பமும் சமூக மாற்றமும் என்ற தலைப்பில் எழுதிய ஆய்வுக் கட்டுரை, பண்டைத் தமிழர்கள் மரத்திலான பொருட்களைக் கொண்டு வேளாண்மைத் தொழிலைச் செய்துள்ளனர். இரும்பின் பயன்பாட்டை உணர்ந்த பின்னர் வேளாண்மைத் தொழிலில் பெரும் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளதை அவர்தம் வணிக முறை கொண்டு அறிய முடிகிறது. வானம் பார்த்து வேளாண்மை செய்த மக்கள் மழை நீரை மட்டுமே நம்பி வாழ்ந்ததால் அவற்றைச் சேமிக்கும் வழிமுறைகளை வகைப்படுத்தினர். தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியின் காரணமாக நிலத்தடி நீரைக் கொண்டு வேளாண்மை செய்யும் புதுமையைக் கண்டறிந்ததன் விளைவாகச் சமூகத்தில் மாற்றங்கள் பல நிகழ்ந்துள்ளன என்பதனை முன்மொழிவதாகவும் பல அரிய கருத்துகளை விளக்குவதாகவும் காட்சியளிக்கின்றது.

மேற்கண்ட அனைத்தும் கட்டுரைகளும் அறிஞர் பெருமக்கள் தங்கள் ஆன்ற அறிவினாலும் தேடுதல் வேட்கையாலும் பெற்ற பெருமதிப்புமிக்கன. அவற்றை நல்ல முறையில் தொகுத்துச் செம்மைப் படுத்தி பதிப்பிக்கும் பதிப்பகத்தாரின் அரிய முயற்சியும் போற்றதற்குரியதாகும்.

முனைவர் செ. சாந்தி

உள்ளடக்கம்

வ. எண்	தலைப்பு	ப. எண்
1.	மதுரைக்காஞ்சியில் மருதனார் சுட்டும் போர்நிலை லா. உமாரோஸ்லின் முனைவர் சு.மேரி சுபா செல்வராணி	1 - 17
2.	வீர விளையாட்டுகளில் சிலம்பம் முனைவர் கி. கண்மணி	18 - 27
3.	தமிழர்களின் மரபும் தொழில் மேலாண்மையும் தொல்லியல் ஆய்வு மு.வைத்தீஸ்வரி முனைவர் மு.புஷ்பகவல்லி	28 - 45
4.	தமிழர்களின் மரபார்ந்த விளையாட்டு அறிவியல் முனைவர் பொ. இரவீந்திரன்	46 - 71
5.	சங்ககால நீர்வள வேளாண்மைத் தொழில்நுட்பமும் சமூகமாற்றமும் முனைவர் பெ. ஜெயசங்கர்	72 - 89

மதுரைக்காஞ்சியில் மருதனார் சுட்டும் போர்நிலை

லா. உமாரோஸ்லின், முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர், தமிழாய்வு மையம்,
ஏ.பி.சி, மகாலட்சுமி மகளிர் கல்லூரி, தூத்துக்குடி-628002.
மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி-12.
முனைவர் சு.மேரி சுபா செல்வராணி, நெறியாளர், உதவிப்
பேராசிரியர், தமிழாய்வு மையம், ஏ.பி.சி.மகாலட்சுமி மகளிர் கல்லூரி,
தூத்துக்குடி-628002.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழ் இலக்கியங்கள் மக்கள் வாழ்க்கை முறையை
நம் கண்முன்னே காட்சிபடுத்தும் விதமாக
படைக்கப்படுகின்றன. தொன்மை இலக்கியங்களான
எட்டுத்தொகையும் பத்துப்பாட்டும் அவற்றில் சிறப்பிடம்
பெறுகின்றன. இலக்கியங்கள் அகம், புறம் என்ற இரு
பகுப்புகளாக பிரித்தரியப்படுகின்றன. இதில் அகம்
என்பது ஒருவர்க்கொருவர் கூடி வாழும் அக வாழ்க்கை
பற்றிய செய்திகளை பற்றிக் கூறும். புறம் என்பது
நாட்டுவாழ்க்கை, சமுதாய வாழ்க்கை, நாட்டுவளம்,
போர்புரியும் திறம் போன்றவற்றை கூறும்.
பத்துப்பாட்டில் அதிக அடிகளை கொண்ட
மதுரைக்காஞ்சியும் புறத்திணை செய்திகளைக் கொண்ட

நூலாகும். இந்நூல் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் என்ற மன்னனை பாட்டுடைத்தலைவனாகக் கொண்ட புறநூலாக அமைந்துள்ளது. இம்மன்னனின் போர் வாழ்வையும் அவற்றால் மன்னன் அடைந்தநிலை, மக்கள் அடைந்த நிலைகளையும் மதுரைக்காஞ்சியில் மாங்குடி மருதனார் சுட்டிக்காட்டுகின்றார். அந்த வகையில் மதுரைக்காஞ்சியில் மாங்குடிமருதனார் சுட்டும் போர்நிலை பற்றி ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

குறிப்புச்சொற்கள்: மதுரைக்காஞ்சி, மருதனார், போர்.

முன்னுரை

மதுரைக்காஞ்சி 782 அடிகளை கொண்டது. 1 முதல் 326 வரையுள்ள வரிகள் பாட்டுடைத்தலைவனின் குலப்பெருமை, ஐவகை நில வருணைகள் போன்றவற்றை சிறப்பித்துப் பாடுகிறர் இந்நூலின் ஆசிரியர். 327 முதல் 724 வரையிலான பாடலடிகளில் மதுரை நகரின் அமைப்பு, வைகை ஆற்றின் பெருமை, நாளங்காடி அல்லங்காடி போன்ற கடைத்தெருக்கள் பற்றியும் திருவிழாக்கள் நீதிமன்றங்களாக விளங்கிய அவை, வணிக முறைப்பற்றியும் மாங்குடிமருதனார்

குறிப்பிடுகின்றார். 725 முதல் 752 வரை உள்ள பாடலடிகள் மன்னனை வாழ்த்திப் பாடுவதும் வீர செயல்கள் புரிந்தோரை பற்றியும் பாடுகின்றார். 753 முதல் 782 வரை உள்ள பாடலடிகள் நிலையாமை கருத்துக்களை கூறியும் நூலை நிறைவு செய்கிறார் மதுரைக்காஞ்சியின் ஆசிரியர். இவ்வாறு பாண்டிய நாட்டின் வளங்களையும் மக்கள் வாழ்வையும் சிறப்பித்து பாடினாலும் நிலையாமையை அறிவுறுத்தும் கருத்துக்களை மிகுதியாக சுட்டிக்காட்டுகின்றார் மருதனார்.

மதுரைக்காஞ்சியில் நிலையாமை

துரைக்காஞ்சியில் மதுரை என்பது தமிழகத்தின் சிறப்பு வாய்ந்த கூடல்நகரை சுட்டுகின்றது. காஞ்சி என்பது நிலையாமையை உணர்த்தும் புறத்தினையாகும். காஞ்சித்திணை பற்றி தொல்காப்பியம் நூற்பா,

பாங்கருஞ் சிறப்பின் பல்லாற் றானும்

நில்லா உலகம் புல்லிய நெறித்தே (தொல்., 1024)

என்று நிலையில்லா உலகம் பற்றி பாடுகின்றது. மதுரையைத் தலைநகரமாக கொண்டு ஆட்சி செய்த பாண்டிய மன்னர்களுள் தலையாலங்காலத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் சிறப்பு வாய்ந்தவன். போர் செய்வதும் வெற்றி பெறுவதும் தான் சிறந்த மன்னனின் அடையாளம் என்ற எண்ணத்துடன் ஆட்சி செய்து வந்தான். பல போர்களில் வெற்றி வாகைச்

சூடினான் அதன் விளைவால் பகைநாட்டினர் அதிக இழப்புகளை சந்தித்தனர். அம்மன்னனுக்கு போர்களால் உண்டாகும் வெற்றி, புகழ் போன்றவை நிலையில்லாதவை, நிலையான வாழ்வை பெறுவதற்குரிய இனிய செயல்களை இனி செய்திருக்க என்றுக் கூறி நெறிப்படுத்தும் வகையில் இந்நூலை மருதனார் பாடியுள்ளார்.

சங்ககால போர் வாழ்க்கை

மன்னர்கள் நாட்டு எல்லைகளை விரிவாக்கும் எண்ணத்திலும், நாட்டின் பாதுகாப்புக்காகவும், நாட்டுவளத்தின் மேன்னையை காப்பாற்றிடவும், போர்முறையை கையாண்டனர். மேலும் திறை செலுத்துதல், திறை பெறுதல் தொடர்பாக ஏற்படும் பிரச்சனை, புகழ் பெறுதல் எனப்பட காரணங்களின் அடிப்படையில் பண்டைய மன்னர்கள் இடைவிடாது போர்புரிந்தனர் என்றும் போர்த்தொழில் சங்ககால மக்கள் வாழ்வியலோடு இணைந்த ஒன்றாக உள்ளதை சங்க இலக்கியங்களின் வழி அறியமுடிகின்றது. இதற்குச் சான்றாக, மன்னர்களிடம் பிறப்பிட வழிகளில் வந்தடையும் புகழைக் காட்டிலும் மறம் மேம்பாட்டாலே வந்தடையும் புகழ்மிக சிறப்பு உடையதாகும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்தி பதிற்றுபத்தின் இரண்டாம் பத்தில்

‘மறம் வீங்கு பல்புகழ்’ என்ற பெயரை பாடலின் தலைப்பாக ஆசிரியர் வைத்திருக்கின்றார்.

அக்கால போர்முறையில் ‘பசு, பார்ப்பணர், பெண்கள், பிணியாளர், மகவு பெறாதவர்கள் ஆகியோர் பாதுகாப்பைத் தேடிக் கொள்ளுங்கள். விரைவில் அம்பு விடப்போகிறோம்’ என்ற அறக்கோட்பாடு இருந்தமையை புறநானுறு 9வது பாடல் பதிவு செய்கின்றது, இருப்பினும் வெற்றி பெறும் படையால் தோல்வியடையும் நாட்டிற்கு ஏற்படும் விளைவுகள், மன்னர், மக்கள், நாட்டுவளம், பொருளாதாரம், அனைத்தும் இழந்து நிற்கும் நிலையைப்பற்றியும் இலக்கியங்கள் எடுத்துரைகின்றன. பகைநாட்டு நிலையை புலவர்கள் மன்னர்களுக்கு எடுத்துக்கூறி போரைத் தடுக்கும் செயலை செய்து வந்துள்ளனர் என்பதற்கு புறம் 42, 12 போன்ற பாடல்கள் சான்றாக உள்ளன. இதன் மூலம் போரில்லா வாழ்வு வாழ வேண்டும் என்ற மனநிலையை மன்னர்களிடம் ஏற்படுத்த புலவர் எடுத்த முயற்சிகள் புலப்படுகின்றது.

பாண்டிய மன்னர்களின் முன்னோர்களின் போர்நிலை

நூலின் தொடக்கத்தில் ஆசிரியர் பாண்டியர் மரபின் பெருமைகளை கூறியப்பின் பாண்டிய மன்னர்களின் முன்னோரது வீரத்தை குறிப்பிடுகின்றார். பாண்டிய மன்னர்கள் நால் வகைப் படைவலிமை

கொண்டு போரில் வெற்றி பெற்றமையை மதுரைக்காஞ்சி 40 முதல் 50 வரை உள்ள பாடலடிகள் குறிப்படுகின்றது. தங்களின் பகை மன்னர்களோடு போர் புரிந்த போது போர்களுக்காட்சி இருந்த நிலையை,

பிணக் கோட்ட களிற்றுக் குழப்பின்
 நிணம் வாய்ப் பெய்த பேய் மகளிர்
 இணை ஒலி இமிழ் துணங்கைச் சீர்ப்
 பிணை யூபம் எழுந்து ஆட
 அஞ்ச வந்த போர்களத்தான்,
 ஆண் தலை அணங்கு அடுப்பின்
 வயவேந்தர் ஓண் குருதி
 சினத் தீயின் பெயர்பு பொங்க...

(மதுரைக்காஞ்சி, பா.24 - 40)

என்று வருணனை செய்கின்றார். அதாவது போரில் இறந்த வீரர்களின் உடல்களை கொம்புகளிலே குத்திக் கொண்டு, இறந்த ஆண் யானைகளின் கொழுப்பைப் பேய்க்கூட்டங்கள் வாயிலிட்டு போரொலியுடன் ஆடுகின்றன. அக்கூத்தில் தாளத்திற்கு ஏற்றவாறு தலையில்லாத முண்டங்கள் எழுந்து நின்று ஆடுகின்றன. அச்சத்திற்குரிய போர்களத்தில் இறந்து வீரர்களின் தலைகளைக் கொண்டு அடுப்பு செய்து, பகை வேந்தர்களின் இரத்தம் உலைநீராக சினமாகிய தீயில் பொங்குகின்றது. போர் வீரர்களின் கைகள் துடுப்பாக

பயன்படுத்தப்படுகின்றது என்று போர்களத்தின் கோரத்தை குறிப்பிடுகின்றார். இப்பாடல் வரிகளில் பேய்கள் பேரொலியுடன் ஆடுகின்றன என்று கூறும் போது எண்ணிலடங்கா உயிர் பலி ஏற்பட்டிருக்கின்றது அந்த களிப்பில் பேய்கள் ஆடுகின்றன என்ற குறிப்பு வெளிப்படுகின்றது. பெரும் வெற்றிப்படையுடைய முன்னோர்கள் என்று சுட்டும் போது அப்படையின் மூலம் பகைநாட்டு உயிர்கள் தான் அதிக அளவில் கொல்லப்பட்டுள்ளன என்ற செய்தியும் பொதிந்திருக்கின்றது.

நிலந்தரு திருவிற் பாண்டியனின் போர்நிலை

சங்ககால பாண்டிய மரபில் சிறப்பிடம் பெற்றவன் நிலந்தரு திருவிற்பாண்டியன். அம்மன்னனின் வீரத்தையும் போர் புரிந்த திறத்தையும் குறிப்பிடுகையில்,

இரு பெரு வேந்தரோடு வேளிர் சாயப்

பொருது, அவரைச் செரு வென்றும்,

இலங்கு அருவிய வரை நீந்தி,

சுரம் போழ்ந்த இகல் ஆற்றல்.

(மதுரைக்காஞ்சி, பா. 55 - 60)

சேரர், சோழர், குறுநில மன்னர்கள் என அனைவரும் தோற்று ஓடும்படியாக போரிட்டு வென்றவன். அருவிகள் ஓடிய வளமான காட்டை அழிக்கும் ஆற்றல் பெற்றவன் என்று குறப்பிடுகின்றார். இக்குறிப்பில் பகை

மன்னர்களின் காட்டுவளத்தை அழிப்பதில் உள்ள இரக்கமின்மையை சுட்டிக்காட்டுவது போன்று அமைந்துள்ளதை அறியமுடிகின்றது.

பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் புரிந்த போர்கள்

பாண்டிய மன்னன் நெடுஞ்செழியன் மிகுந்த போர்த்திறம் கொண்டவன். பலப்போர்களை வென்று வெற்றி வாகை சூடியவன் என்பதை புறநானூறு, மதுரைக்காஞ்சி போன்ற நூல்கள் பதிவு செய்கின்றன. சீர் என்ற உயர்தர நெல்லின் பெயர் கொண்ட ஊரை போரில் வெற்றிபெற்ற குறிப்பை,

சீர் சான்ற உயர் நெல்லின்

ஊர் கொண்ட உயர் கொற்றவ...

(மதுரைக்காஞ்சி, பா. 84, 85)

மருதனார் சுட்டுகின்றார். குட்டுவர் பலரையும் போரில் வென்றதை, பல்குட்டுவர் வெல் கோவே (மதுரைக்காஞ்சி, பா. 105) என்று குறிப்பிடுகின்றார். தலையாலங்கானத்தில் நடைபெற்ற போரில் களமாடிய பாண்டியனின் போர்த்தொழில் பற்றி,

கால் என்னக் கடிது உராஅய்,

நாடு கெட எரி பரப்பி,

ஆலங்கானத்து அஞ்சுவர இறுத்து,

அரசு பட அமர் உழக்கி,

முரசு கொண்டு களம் வேட்ட

அடு திறல் உயர் புகழ் வேந்தே!

(மதுரைக்காஞ்சி, பா. 124-130)

என்று குறிப்படுகின்றார். அதாவது காற்று போல் விரைந்து பகைவர் நாடு கெடுமாறு எரியூட்டினாய், தலையாலங்கானத்தில் பகைமன்னர்கள் அச்சம் கொண்டு வீழுமாறு போர் புரிந்து கொல்லும் ஆற்றல்மிக்க வேந்தனே என்கிறார். புறநானூறிலும் தலையாலகானத்து போரை பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன.

...ஊர்தொறும்

கடிமரம் துளங்கிய காரும், நெடுநதர்

வினைபுனை நல்லில் வெவ்வரி நைப்பக்

கனை எரி உறிய மருங்கும் நோக்கி

...இன்னும் இன்னபல செய்குவன்

(புறம்., பா. 23:8 - 13)

இப்பாடலை கல்லாடனார் பாடியுள்ளார். உன்னால் அழிந்த துறைகளையும் வினைவயல்களையும் சோலைகளையும் நகர்ப்புறங்களையும் கண்டேன். இது போன்ற பிறர் நாடுகளிலும் செய்வாய் என்று ‘காடாகிய வழியில் வந்தேன்.’ இவ்வாறு பகைமன்னனின் நாடு தீயால் எரியூட்டி அழிக்கப்பட்டு பல உயிர்கள் பலியான போர் நிலையப் பற்றி சுட்டுகின்றார். குடப்புலவியனாரால் பாடப்பட்ட புறம் 19வது பாடலிலும் இதே போர்ச்சூழலைப் பதிவு செய்கின்றார். பல உயிர்கள்

இழப்பு, பகைவருடைய யானையின் துதிக்கைகள் அறுத்து வீழ்த்தப்பட்ட நிலை, போர்களத்தில் தந்தையோடு புதல்வரும் மாண்டு கிடந்த நிலை போன்றவற்றை பதிவு செய்கின்றது. இப்பதிவுகள் வழி தலையாலங்கானத்து போரின் போது பகை மன்னர்களுக்கு மிகுந்த பாதிப்பை ஏற்படுத்திருக்கின்றது என்பதை அறிய முடிகின்றது. அதுமட்டுமன்றி தான் ஒருவனாக இருந்து எழுவர் படையை அடக்கிய நிலையையும் அறிய முடிகின்றது. இதன் வழி இம்மன்னன் போரில் தன் அதிக சிந்தையை செலுத்தியதை அறிய முடிகின்றது. எனவே, போரினால் ஏற்படும் துயர நிலையை எடுத்துரைத்து நெறிபடுத்த வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்பதை அறிய முடிகின்றது.

போருக்குப்பின் பகைநாட்டின் நிலைகள்

போர் நடைபெற்று முடிந்த பிறகு பகைநாட்டினரின் நிலையைப் பற்றி குறிப்பிடுகையில் ‘பகைவர் நாட்டிலே புகுந்து பொழில், வயல்களை அழித்ததால் நாடெல்லாம் காடகின. பசுக்கள் தங்கிய இடங்களில் கொடிய விலங்குகள் தங்கின. ஊரெல்லாம் பாழாகி வாழ தகுதியற்ற நிலையை அடைந்தன’ என்று மருதனார் பதிவு செய்கின்றார். அப்பாடல் வரிகள் பின்வருமாறு,

நாடு எனும் பேர் காடு ஆக,

ஆ சேந்த வழி மா சேப்ப

ஊர் இருந்த வழி பாழ் ஆக....

(மதுரைக்காஞ்சி, பா. 551-157)

பாழாய் போன தம் மனையின் கதவருகே நின்று வருந்தி
அழும் பெண்களின் நிலையை

அரந்தைப் பெண்டிர் இனைந்தனர் அகவ

கொழும் பதிய குடி தேம்பிச்

செழுங் கேளிர் நிழல் சேர....

(மதுரைக்காஞ்சி, பா. 166 -168)

என்று பதிவு செய்கின்றார். போரில் கணவன், தந்தை, உடன் பிறந்தவர் முதலியோரை இழந்து நிற்கும் பெண்கள் படும் துன்பநிலையை இவ்வாறு கூறுகின்றார். போரில் ஆண்கள் உயிரிழப்பதனால் வாழ்வை இழந்து, அதிக துயரத்தை பெண்களே சுமக்க வேண்டிய நிலைக்கு தள்ளப்படுகின்றன. போருக்குப்பின் அந்த ஊரில் வாழ முடியாததால் தங்கள் உறவினரின் பாதுகாப்பை நாடினர் என்பதையும் பதிவு செய்கின்றார். இந்த குறிப்புகள் வழி போருக்கு பின் தோல்வியுறும் நாடு பொருளாதாரத்திலும், சமூக நிலையிலும் தங்கள் வாழ்வாதாரங்களை இழந்து வாடும் நிலையை அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

நெடுஞ்செழியனை நெறிப்படுத்தும் மருதனார்

சிறுவயதில் ஆட்சி செய்யத்தொடங்கியவன்

பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன். இச்செய்தியை சங்க இலக்கியங்கள் பதிவு செய்கின்றன. சான்றாக,

கிண்கிணி களைந்த கால் ஒண் கழல் தொட்டுக்
... தாலி களைந்தன்றும் இலனே: பால் விட்டு
அயனியு இன்று அயின்றனனே (புறம்., பா. 77)

நேற்று வரை கிண்கிணி அணிந்து விளையாடிக் கொண்டிருந்தவன் இன்று கழலை அணிந்து போருக்குச் சென்றுள்ளான். இன்னும் சிறுவர்களுக்கு அணியும் ஐம்படைத் தாலியைக் களையவில்லை. நேற்றுவரை பால் குடித்து வந்தவன் இன்று சோறு உண்ண தொடங்கியுள்ளான் என்று நெடுஞ்செழியனின் வயதைப் பற்றி குறிப்பிடப்படுகின்றது. எனவே அம்மன்னனுக்கு வாழ்க்கையின் அறங்களை எடுத்துரைத்து வழிகாட்டும் பொறுப்பு புலவர்களிடம் இருந்தது. இப்பணியை மற்ற மன்னர்களிடம் ஒளவையார், கபிலர், அரிசில் கிழார், குடப்புலவியனார் எனப் பல சங்ககாலப் புலவர்கள் செய்துள்ளனர். அந்த வரிசையில் மருதனாரும் நெடுஞ்செழியனுக்கு நிலையமை கருத்துக்களை கூறி நிலையான இன்பம் பெற செய்ய வேண்டிய நற்செயல்களை மதுரைக் காஞ்சியில் எடுத்துரைக்கின்றார்.

கரைபொருது இரங்கும் கனையிரு முந்நீர்த்
திரையிடு மணலினும் பலரே, உரைசெல

மலர்தலை உலகம் ஆண்டு கழித்தோரே!

(மதுரைக்காஞ்சி, பா. 235 - 237)

இந்த வரிகள் நிலையாமை கருத்தை வலியுறுத்தி நன்னெறி படுத்தும் விதமாக அமைந்துள்ளது.

தொல் ஆணை நல் ஆசிரியர்

புணர் கூட்டு உண்ட புகழ் சால் சிறப்பின்,

நிலம் தரு திருவின் நெடியோன் போல,

வியப்பும், சால்பும், செம்மை சான்றோர்

பலர் வாய்ப் புகர் அறு சிறப்பின் தோன்றி

(மதுரைக்காஞ்சி, பா. 760 -765)

பழைய மரபுகளை போற்றி வந்த உன் முன்னோர்கள், தமக்குத் தாமே மெய்யுணர்வு அறிந்து சான்றாண்மையும் வியப்பும் செம்மையும் நிறைந்து சிறப்போடு வாழ்ந்தனர் அந்த குற்றமற்ற சிறப்போடு நீயும் தோன்றுவாயாக என்று எடுத்துரைக்கின்றார். மேலும் நிலையான இன்பம் பெற செய்ய வேண்டிய செயல்களை பற்றி எடுத்துரைக்கின்றார்.

அரிய தந்து குடி அகற்றி,

பெரிய கற்று இசை விளக்கி,...

இயல் நெறி மரபின் நின் வாய்மொழி கேட்ப

(மதுரைக்காஞ்சி, பா. 766 - 775)

அரிய பொருட்கள் பல கொண்டு வந்து, உன் நாட்டில் வாழும் குடிமக்களைப் பெருக்குக. மெய் பொருள்

நூல்களைக் கற்று, உன் புகழை எவ்விடத்தும் பெருக்குக. இயல்பாக நடக்கின்ற நெறிமுறை வழுவாது உண்மைக்கு கட்டுபட்டு ஒழுகுக என்று எடுத்துரைக்கின்றார். போரினால் வெற்றி பெற்ற நிலையிலும் அதிக உயிர் இழப்புகள் ஏற்படும் என்பதை வலியுறுத்தி உன் நாட்டில் வாழும் குடிமக்களைப் பெருக்குக என்கிறார். இக்கருத்தை வலியுறுத்தும் விதமாக புறநானூறு 18வது பாடல் அமைந்துள்ளது.

தகுதி கேள் இனி மிகுதி யாள
நீர் இன்று அமையா யாக்கைக்கு எல்லாம்
உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே!
உண்டி முதற்றே உணவின் பிண்டம்:
உணவெனப் படுவது நிலத்தோடு நீரே!
நீரும் நிலனும் புண்பரியோர், ஈண்டு
உடம்பும் உயிரும் படைத்திசி னோரோ!

(புறம்., பா. 18)

உலகில் நிலைபெறுவதற்கு செய்ய வேண்டியவற்றை நான் உரைக்கின்றேன் கேட்பாயாக. மக்கள் பசியின்றி வாழ வேண்டும். அதற்கு அடித்தளம் நீர்வளமே. மன்னம் அதை அமைத்துத் தருதல் வேண்டும். அதுவே இம்மையில் புகழும் மறுமைக்கு புண்ணியமும் தரும் என்று குடப்புவியனார் நெடுஞ்செழியனுக்கு கூறி நெறிப்படுத்துகின்றார். பல போர்களில் வெற்றி

வாகைச்சூடிய இம்மனுக்கு போர்களினால் கிடைக்கும் புகழ் நிலைத்த தன்மையற்றவை, அழியாகப் புகழ்பெற வேண்டிய செயல்களை நீ செய்து பயன் பெறுவாயாக என்று வழிகாட்டும் விதமாக இப்பதிவுகள் அமைந்திருக்கின்றன. இவ்வாறு மதுரைக்காஞ்சியில் மருதனார் நெடுஞ்செழியனை நெறிபடுத்தும் விதமாக பாண்டிய மரபின் போர்த்தொழில், நெடுஞ்செழியனின் போர்த்தொழிலால் பகைமன்னர்கள் அடைந்த நிலையை எடுத்துரைத்து அதை மாற்றும் சிந்தனையை விதைக்கின்ற விதமாக அமைந்துள்ளது என்பதை அறிய முடிகின்றது.

முடிவுரை

மதுரைக்காஞ்சி பத்துப்பாட்டு நூல்களுள் பெரியநூல் எனப் போற்றப்படுகின்றனது. மதுரையின் சிறப்பை எடுத்துரைக்கும் நூலாக உள்ளது. மாங்குடி மருதனார் என்ற சங்க இலக்கிய புலவர் நிலையாமையைப் பற்றிய கருத்துக்களை தலையாலங்கானத்து பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனுக்கு வலியுறுத்தும் விதமாக இந்நூல் படைக்கப்பட்டுள்ளது. பாண்டிய மரபின் முன்னோர்கள் படைவலிமை, போர்த்தொழில், வெற்றிச்சிறப்பு ஆகியவற்றை எடுத்துரைக்கின்றார். இருப்பினும் ஓர் குடையின் கீழ் இவ்வுலகை ஆட்சி செய்து பின் மாண்டோரே ஆவர்

என்று வாழ்வின் நிலையாமையை சுட்டிக்காட்டுகின்றார். நெடுஞ்செழியன் பலப்போர்களில் வெற்றிப்பெற்ற போர்திறத்தை சிறபித்து போருக்குப்பின் பகை மன்னர்களின் நாடு அடைந்த இழப்பையும் பெண்களின் நிலையையும் எடுத்துரைக்கின்றார். அதன் மூலம் போரினால் கிடைக்கும் புகழைப் சிறப்பாக எண்ணி வாழ்ந்த நெடுஞ்செழியனை திசைதிருப்பி நிலையான புகழைப்பெற உன் சான்றோர் வாழ்ந்த வழி நெறிப்பிறழாது, அதிக நூல்களை கற்றும், உன்நாட்டு குடிமக்களை பெருக்குக என்றும் பொலிவுற்ற உன்சுற்றத்தாரோடு நீயும் பொலிவுற்று வாழ்வாயாக என்று மன்னனை நெறிப்படுத்தும் ஒரு சிறந்த நூலாக மதுரைக்காஞ்சி விளங்குகின்றது. இக்கருத்து இன்றைய உலகப்போக்கில் போர்ச்சூழலை ஏற்படுத்தும் அனைத்து நாடுகளின் அரசாட்சிக்கும் வழிகாட்டும் நூலாக அமைந்துள்ளது.

துணைநூல் பட்டியல்

- [1] இராமசுப்பிரமணியன், வ.த.(உ.ஆ). புறநானூறு. உரிமை, திருமகள் நிலையம், சென்னை.
- [2] சரவணன், ப.(உ.ஆ). மதுரைக்காஞ்சி. தமிழ் வளர்ச்சித் துறை, சென்னை.

- [3] சீனிவாசன், ரா. புறநானூறும் செய்யுள்களும் செய்திகளும். பெரியண்ணன் நூலகம், விழுப்புரம்.
- [4] சுப்பிரமணியன், ச.வே. தொல்காப்பியம். மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம்.
- [5] புலியூர்க்கேசிகன் (உ.ஆ). பதிற்றுப்பத்து. பாரி நிலையம், சென்னை - 600108.

வீர விளையாட்டுகளில் சிலம்பம்

முனைவர் கி. கண்மணி, உதவிப் பேராசிரியர், தமிழாய்வுத்துறை,
பிஷப் ஹீபர் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 017.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

ஆயுதம் ஏந்திப் போராட ஆரம்பித்த காலத்தில் முதலில் எடுத்தது கம்பு எனப்படும் ஆயுதமே ஆகும். இதுவே பின்னர் சிலம்பக் கலையாக வளர்ச்சி பெற்றது. ஆதிகாலத்தில் மனிதர்கள் சண்டை செய்ய ஈட்டி, கத்தி, வேல், வாள், கம்பு போன்ற பலவிதமான ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்தினர் அவற்றில் மிகவும் பழமை வாய்ந்த ஆயுதம் கம்பு எனப்படும். 'சிலம்பு' ஆகும். கராதே, குங்ஃபூ என கிழக்கத்தேய தற்காப்பு கலைகளை வியந்து பார்க்கும் நம்மவர்கள் தம்மிடையே தோன்றி தூர தேசங்கள் எல்லாவற்றையும் கவர்ந்த தற்காப்புக் கலைகளை பற்றிக் கண்டு கொள்ளாமல் இருப்பது வருத்தத்திற்குரியது. மேலும், இக்கலையின் தன்மையையும் வகைகளையும் ஆய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

குறிப்புச்சொற்கள்: தமிழர்கள், வீர விளையாட்டு, சிலம்பம்.

முன்னுரை

பழங்கால தமிழ் மக்கள் தம்மை சிங்கம், புலி போன்ற கொடிய விலங்குகளிடம் இருந்து காத்துக் கொள்ளக் கையாண்ட தற்காப்பு கலையே சிலம்பம் ஆகும். நமது கைகளில் எப்போதும் இருக்கக் கூடிய சிறிய ஆயுதங்களான கம்பு, சிறு கத்தி, கோடாரி போன்ற ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்தி விலங்குகளிடமிருந்து தற்காத்துக்கொள்ள இந்தக் கலையைப் பயன்படுத்தினர் தமிழர்கள்.

சிலம்பின் பெயர் கரைனம்

‘சிலம்பு’ என்ற வார்த்தை சிலம்பு என்ற பெயரின் அடியைக் கொண்டது. சிலம்பு என்பது ஒலித்தல் அல்லது சத்தம் என்பதை குறிக்கும். இயற்கையின் கொடையாக விலங்குகளும், பறவைகளும், தாவரங்களும், இடைவிடாது ஓசையெழுப்பிக்கொண்டிருக்கும் மலையை ‘சிலம்பம்’ என அழைப்பது பழந்தமிழ் வழக்கம். இந்த மலைகளை ஆளும் முருகனை ‘சிலம்பன்’ என அழைப்பதும் வழக்கம். சிலம்பனாகிய முருகனிடம் இருந்து இந்த கலை அகத்தியருக்கு கிடைத்தமையாலும், சிலம்பம் சுற்றும் போது எழும் வீச்சொலிகள் இக்கலையின் ஆதாரமாக அமைவதாலும் இந்த பழந்தமிழ் பாரம்பரியக் கலை சிலம்பம் எனப்பட்டது.

சிலம்பம் குறித்தான செவிவழி இலக்கிய வழி செய்திகளுக்கு அமைவாக சிலம்பக்கலையை வடிவமைத்தவர் தமிழ் குறுமுனியான அகத்தியர். தமிழ் போர் தெய்வமான முருகனிடம் இருந்து தோன்றிய இந்த சிலம்பக் கலையை முறைப்பட வகுத்தளித்த அகத்தியர். அதனை 64 ஆயகலைகளுள் ஒன்றாக வரிசைப்படுத்தியுள்ளார். சிலம்பம் பற்றிய முதலாவது வரலாற்று ஆதாரமாக தமிழகத்தில் கண்டறியப்பட்டது, ஆதிச்சநல்லூர் அகழ்வாராய்ச்சி தொன்மங்களே. இன்றைய சிலம்பக் கலையில் பயன்படும் குறுவாள்கள், குத்து முனைகள், போன்றவை அவ்வாராய்ச்சியில் கிடைத்தமை மூலம் சிலம்பக்கலை ஏறத்தாழ 3500 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே பூரணமான ஒரு தற்காப்பு போர்கலையாக வழக்கத்தில் இருந்தமை உறுதியாகிறது. (சிலம்பத்தின் வரலாறு (தற்காப்புக் கலை) TELIBRARY)

சிலம்பின் பிரிவுகள்

சிலம்பக் கலையின் முக்கியக் கூறுகள் பின்வருமாறு,

மெய்ப்பாடம்

மெய்ப்பாடம் சிலம்பக் கலையின் முதலாவது பயிற்சியாகும். உடல் வலிமையைப் பெருக்கும் உடற்பயிற்சிகளைச் செய்து உடல் தகுதியை அடைவது மெய்ப்பாடமாகும்.

உடற்கட்டுப்பாடம்

வலிமையை உடலுக்கு ஏற்படுத்தவும், உடலின் நெகிழ்வை உறுதிப்படுத்தவும் கற்பிக்கப்படுவது உடற்கட்டுப்பாடம் ஆகும். இது இரண்டாம் நிலைப் பயிற்சியாகும்.

மூச்சுப்பாடம்

மூச்சுப்பாடம் என்பது மூன்றாவதாக இடம்பெறும் பயிற்சியாகும். கூடுதலான நுணுக்கமிகு பயிற்சிகளைச் செய்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் பொருட்டு மூச்சுப்பாடம் கற்பிக்கப்படுகிறது.

குத்துவரிசை

சிலம்பாட்டத்தின் முக்கிய உட்கூறாக குத்துவரிசை அமைகிறது. பெயருக்குத் தகுந்தாற்போல் எதிரியைக் கைகளால் வரிசையாகக் குத்துவதே குத்துவரிசையாகும். குத்துவரிசையின் நுணுக்கமாக நிற்கும் நிலைகளை எப்படி இலாவகமாக மாற்றிக் கொள்வது என்பதைக் கற்றுக்கொள்வது இன்றியமையாததாகும். கிட்டத்தட்ட 64 விதமான நிலைகள் புலி, யானை, பாம்பு, கழுகு, குரங்கு, ஆகிய உயிரினங்களிடமிருந்து கற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றன. எதிரியின் நிலை மற்றும் இடம்பெயர்ச்சிக்கேற்ப தன் நிலைகளை விரைவாக மாற்றிக் கொண்டே எதிரியின் மீது குத்து விடுதல் என்பதே குத்துவரிசையாகும்.

தட்டுவரிசை

ஒருவர் குத்து வரிசை பயிலும் போதே தட்டுவரிசையையும் கற்றுக் கொள்ளலாம். மறுநிலையில் இருப்பவர் குத்துக்களை நம்மீது பாய்ச்சும் போது அவற்றை அவர்தம் நிலைக்கேற்ப தன்நிலையை மாற்றித் தட்டுவிடுதல் என்பதே தட்டுவரிசையாகும்.

பிடி வரிசை

எதிரி நம்மைத் தாக்க வரும்போது எதிரியை எப்படி இலாவகமாகத் தம் பிடிக்குள் கொண்டு வந்து தாக்குதலை முறியடிப்பது என்பதே 'பிடிவரிசை' ஆகும். சிலம்பாட்டத்தில் இக்கூறானாது, யானைகளிடம் இருந்து வகுக்கப்பட்ட ஒன்றாகும். யானைகள் ஒன்றுக்கொன்று பிடி போட்டுக்கொள்ளும் போது கிட்டத்தட்ட இருநூறு வகையான பிடிகள் இருப்பது கண்டறியப்பட்டு அவையாவும் இப்பயிற்சியில் இடம் பெற்றுள்ளது.

அடிவரிசை

ஏதாகிலும் ஒன்றைப் பாவித்து நேர்த்தியகத் தம் காலடிகளைச் சூழலுக்கேற்ப மாற்றிக் கொண்டு எதிரியின் மீது அடி விழச் செய்தலை வரிசைப்படுத்துவதே அடிவரிசை என்பதாகும். சிலம்புக்கலையின் இக்கூறானது குரங்குகளிடமிருந்து கற்றுக் கொண்டதாகும். அடிவரிசையில் கற்றுத் தேர்ந்த ஒருவர் அடுத்ததாக சிலம்பாட்டம் எனும் சிலம்பக் கலையின்

உட்பிரிவைக் கற்றுத் தேர்ச்சியடையலாம். சிலம்பத்தில் சுவடு, தெக்கன் சுவடு, வடக்கன் சுவடு, பொன்னுச் சுவடு, தேங்காய்ச் சுவடு, ஒத்தைச் சுவடு, குதிரைச் சுவடு, கருப்பட்டிச் சுவடு, முக்கோணச் சுவடு, வட்டச் சுவடு, மிச்சைச் சுவடு, சர்ச்சைச் சுவடு, கள்ளர் விளையாட்டு, சக்கர கிண்டி, கிளவி வரிசை, சித்திரச் சிலம்பம், கதம்ப வரிசை, கருநாடக வரிசை, போன்ற வரிசை முறைகள் உள்ளன. (சிலம்பக் கலை, எஸ். குருசாமி, உடற்பயிற்சி ஆசிரியர் பக். எண். 9-14)

சிலம்பாட்ட வகைகள்

துடுக்காண்டம், குறவஞ்சி, மறக்காணம் அலங்காரம் சிலம்பம், போர்ச் சிலம்பம், பனையேறி மல்லு, நாகதாளி, நாக சீறல், கள்ளன் கம்பு.

இயற்கையோடு ஒன்றியது சிலம்பம்

கம்பு வீசும் திறன், காலடி அசைவு வேகம் இது மூன்றுமே சிலம்பத்தின் அடிப்படை திறன்கள். இயற்கையின் சவால்களை எதிர்கொள்ள உருவான இந்த கலையின் அடிப்படைகள் பலதும் அதே இயற்கையின் சாரமாக உண்டானவையே, கடற்கரையில் ஓடும் நண்டுகளிடம் இருந்து திசைகளையும், யானையின் துதிக்கையில் இருந்து சிலம்பத்தின் வீச்சு வகைகளையும், கழுகிடம் இருந்து பிடிமுறைகளையும், கரடியிடம் இருந்து தொடுதல் முறைகளையும், உந்திப்பாய்தல் என்ற

பாய்ச்சல் முறைகளை குதிரைகளிடம் இருந்தும், பாம்புகளிடம் இருந்து வேகத்தையும் முறைப்பட தேர்ந்தெடுத்தே சிலம்பத்தின் திறன்கள் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளதாக சிலம்ப ஆசிரியர்கள் கூறுவது வழக்கம்.

மருத்துவம் நிறைந்த சிலம்பம்

சிலம்பம் போர்க்கலையாக மட்டுமல்லாது, நல்ல உடல் பயிற்சிகளையும், ஒழுக்க முறையாகவும் பயிலப்பட்டு வந்தது. 15ஆம் நூற்றாண்டில் உருவான என்ற நூலில் உள்ள பாடலில் சிலம்ப பயிற்சியால் வாதம், பித்தம், கபம் ஆகியன சீராகும் என்கிறது.

கால்கூறு காய்நீராற் காரிகையே பித்தம்போம்
மேற்கூறு பாதிசுட்ட வெந்நீரான்' - மேற்கூறும்,
வாதமோடு பித்தம்போய் வைந்தோருநாட்
சென்றுண்டு

ரோதம் போமடி யொளிந்து (பா.எண். 74)

சித்தர் பாடல்கள் தொகுப்பான 'பதார்த்த குண சிந்தாமணி' என்னும் நூல், நரம்பு சீராக்கம், தசை இறுக்கம், மூச்சுக்கட்டுப்பாடு, கை கால்களின் ஒன்றிணைந்த செயற்பாடு, ஒன்றிணைந்த மூளை செயற்பாடு என பல நன்மைகளை தரவல்லது இந்த சிலம்பக்கலை என்கிறது.

தமிழ் இலக்கியங்களில் சிலம்பம்

மூவேந்தர் காலத்தில் களரிப்பயட்டு போன்றே சிலம்ப பயிற்சியும் அனைத்து வீரர்களுக்கும் வழங்கப்பட்டு வந்துள்ளது. இதற்கு சான்றாக தமிழிலக்கிய வரலாற்றின் ஆரம்ப காப்பியமான சிலப்பதிகாரத்தில் சிலம்பத்துக்கான ஆயுதங்கள் விற்கும் கடைகள் பற்றியும், (சிலப்பதிகாரம் பண்பாட்டுச் சுரங்கம் தொகுதி -2, பக். எண். 81) அங்கு விரும்பி வந்து பொருட்களை வாங்கிச் செல்லும் வெளிநாட்டவர்கள் பற்றியும் குறிப்புகள் உள்ளன. அது அல்லாது திருக்குறள், (குரல் எண். 543, 554, 570) திருவிளையாடல் புராணம் (பக். எண். 434) ஆகிய தமிழ் நூல்களில் “கோல்” முதலிய பெயர்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. சோழர் காலத்து இலக்கிய வரிசையில் ஒன்றான கலிங்கத்துப்பரணியிலும் சிலம்பம் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன. (கலிங்கத்துப் பரணி, ம.பொ. சிவஞானம் பக். எண். 77) மூவேந்தர் ஆட்சி தென்னகத்தில் முடிவுக்கு வந்ததன் பின்னர் சிலம்பத்தின் பிரபல்யம் சரிவடைய ஆரம்பித்து இருப்பினும் ஆங்கிலேய ஆட்சிக்கு எதிராக போற்கொடியேந்திய தென்னாட்டரின் கைகளில் சிலம்பம் விளையாடியது வரலாற்று உண்மை.

கி.பி. 1799 இல் பிரித்தானிய கிழக்கிந்திய கம்பெனிக்கு எதிராக போர்க்களம் புகுந்த வீரபாண்டிய

கட்டபொம்மன் அவர்கள் போரில் சிலம்பம் ஆடியது பற்றிய வீரபாண்டியக் கட்டபொம்மன் கதைப் பாடல் ஒன்றில் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது.

**கொட்டுக்கொட்டென்று மேல் பொட்டிப்
படையும்**

கொல்வேன் என்றான் தடிக்கம்பாலே

சட்டுச் சட்டென்று சிலம்ப வரிசைகள்

**தட்டிவிட்டான் அங்கே பாரதன் வல்லை (பா.
1090)**

ஊமைத்துரை, புலித்தேவன், மருது பாண்டியர்கள் என தென்னகம் கண்ட புரட்சி வீரர்கள் எல்லாம் சிலம்ப வீரர்களே. சிலம்பம் கற்றால், ஈட்டி எறிதல், வாள் சுழற்றுதல் போன்ற பயிற்சிகள் பெரு சுலபமாகக் கற்றுக் கொள்ள முடியும். இதில் மூச்சுப் பயிற்சியும் நம்மை அறியாமலே நாம் பெற்றுவிடுகிறோம். சிலம்பம் எல்லாப் பாகங்களுக்கும் நல்ல வேலை கொடுக்கிறது. சிலம்பம் பயிற்சிக்கு அதிக சாதனங்கள் தேவையில்லை. தனியிடம் வேண்டாம் நாம் இருக்கும் இடத்திலேயே பழகிக் கொள்ள முடியும். மேலும் கிராமங்களிலுள்ள மக்கள் மிகவும் உற்சாகமாக விளையாடும் கலை இதுவேயாகும்.

சிலம்பம் கற்போம்!

உடல் வலிமை பெறுவோம்!

துணை நின்ற நூல்கள்

- [1] குருசாமி .எஸ், சிலம்பக் கலை, ஸ்ரீ முருகன் யோகாசன ஆஸ்ரமம், 119, வடக்கு ராஜா தெரு, தூத்துக்குடி.
- [2] ம.பொ. சிவஞானம், கலிங்கத்துப்பரணி, சிவகுரு பதிப்பகம், 7/40, கிழக்கு செட்டித் தெரு, பரங்கிமலை, சென்னை – 16.
- [3] முனைவர். ச.வே. சுப்பிரமணியன், முனைவர். ச. மெய்யப்பன், சிலப்பதிகாரம், பண்பாட்டுச் சுரங்கம், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை – 600 108.
- [4] ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டார், பரஞ்சோதி முனிவர் அருளிச் செய்த திருவிளையாடற் புராணம், திரு ஆலவாய்க் காண்டம் மூலமும் உரையும், பாரி நிலையம், சென்னை – 600 108.
- [5] சிலம்பத்தின் வரலாறு (தற்காப்புக் கலை) www.telibraray.com
- [6] பதார்த்த குண சிந்தாமணி மூலமும் உரையும், சங்கர் பதிப்பகம், சென்னை – 600 049.
- [7] புலியூர்க்கேசிகன், திருக்குறள் மூலமும் உரையும், ஸ்ரீ பாரதி பதிப்பகம், சென்னை – 33.
- [8] வானமாமலை, நா. வீரபாண்டியக் கட்டபொம்மன் கதைப் பாடல், மதுரைப் பல்கலைக்கழகம், மதுரை – 2, முதற் பதிப்பு – அக்டோபர், 1971.

தமிழர்களின் மரபும் தொழில் மேலாண்மையும் தொல்லியல் ஆய்வு

மு.வைத்தீஸ்வரி, முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், பதிவு எண்:

21212014022013, தமிழாய்வு மையம், ஏ.பி.சி மகாலட்சுமி மகளிர்
கல்லூரி, தூத்துக்குடி, மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்,
திருநெல்வேலி-12.

முனைவர் மு.புஷ்பகவல்லி, நெறியாளர் & உதவிப்பேராசிரியர்,
தமிழாய்வு மையம், ஏ.பி.சி மகாலட்சுமி மகளிர் கல்லூரி, தூத்துக்குடி,
மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி-12.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

ஒரு மனிதன் தான் வாழும் போதே, தன்
சந்ததியினருக்கு பல செய்திகளை விட்டுச் செல்கிறான்.
அவன் விட்டு சென்ற எச்சங்களை இயற்கை தனக்குள்
பாதுகாக்கின்றது. இயற்கை பாதுகாக்கும் மனித
பண்பாட்டு எச்சங்களை வெளிக்கொணர்வதே
தொல்லியல் ஆய்வின் நோக்கமாகும். வரலாற்றுப்
புகழ்மிக்க பழமையான நகரம் அல்லது வாழ்விடத்தின்
சிறப்பை அறிந்து கொள்ள தொல்லியல் ஆய்வு துணை
நிற்கின்றது. ஒரு குறிப்பிட்ட நாகரிகத்தைச் சேர்ந்த
மக்கள் புலம்பெயர்ந்து மற்றொரு இடத்தில் வாழ்ந்ததை
தொல்லியல் ஆய்வுகள் மூலம் அறியமுடிகின்றது.

தொல்லியல், சான்றுகளை ஆதாரமாகக் கொண்டுள்ளது. கற்காலம் முதல் வரலாற்று காலம் இறுதி வரை வாழ்ந்த தமிழர்களின் மரபையும் தொழில் மேலாண்மையையும் தொல் ஆய்வின் வழி முறையாகக் கூறுவதே தொல் ஆய்வின் நோக்கம்.

குறிப்புச்சொற்கள்: தமிழர்களின் மரபு, தொழில் மேலாண்மை, தொல்லியல் ஆய்வு.

முன்னுரை

தொடக்கக் காலத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் தாமே தயாரித்து பயன்படுத்திய கருவிகள், ஆடை அணிகலன்கள், வாழ்க்கை முறை, தொழில் மேலாண்மை ஆகியவற்றை அறிவியல் முறையில் உறுதி செய்ய தொல்லியல் உதவி புரிகின்றது. தமிழர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றை அறிந்து கொள்ள தொல்லியல் சான்றுகள் துணைபுரிகின்றன. மன்னர்களின் வரலாற்றை கல்வெட்டுகள், செப்பேடுகள் போன்ற எழுதப்பட்ட சான்றுகள் மூலம் அறிய முடிகின்றது. சாதாரண நிலையில் வாழ்ந்த மக்கள் பற்றிய செய்திகள் தொல் ஆய்வில் கிடைத்த பழம் பொருட்கள் மூலம் அறியமுடிகின்றது. தொல்லியல் மூலம் மூதாதையர் வரலாறு புலப்படுகின்றது. பழமையான அரசியல்,

பண்பாடு, சமுதாய அம்சம் போன்றவை வெளிப்படுகின்றன.

தொல்லியல் கூறும் பூம்புகார் சிறப்பு

ஆதிகாலத்தில் நாகரிகத்திலும் கடல் வாணிகத்திலும் சிறந்து விளங்கியது பூம்புகார் நகரம். இந்நகரம் பற்றி தமிழ்ச் செவ்விலக்கியங்களில் மிகுதியாகப் பேசப்படுகின்றன. இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த புகார் நகரம் இயற்கை சீற்றத்தால் கடல் நீருக்கடியில் மூழ்கடிக்கப்பட்டது. இதை அகழாய்வு மூலமாகவும், கடலாய்வு மூலமாகவும் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படும் புகார் நகரின் சிறப்பும், அமைப்பும் தற்கால தொல்லியல் ஆய்வு மூலம் மெய்ப்பிக்கப்படுகின்றது.

காவிரிப் பூம்பட்டினம்

பழந்தமிழகத்தில் சோழர்களின் தலைநகரமாகவும், முக்கியத் துறைமுகங்களில் ஒன்றாகவும் விளங்கியது. காவிரிபூம்பட்டினம், இதனை காகந்தி, பூம்புகார், சம்பாபதி, பல்புகழ்மூதூர், மண்ணகத்து வான்பதி, சோழப்பட்டினம், எம்போரியம், கபேரிஸ், கோலப்பட்டினம் என்று பல்வேறு பெயர்களால் அழைக்கப்படுகின்றது. பட்டினப்பாலை, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை போன்ற இலக்கியங்கள் பூம்புகார் நகரின் சிறப்பையும், ஆட்சி சிறப்பையும் கூறுகின்றது.

பூம்புகாரில் 1910 ஆம் ஆண்டு முதலே ஆய்வு பணிகள் தொங்கப்பட்டன. 1963 முதல் 1969 ஆம் ஆண்டில் தமிழக தொல்லியல் துறையைச் சார்ந்தவர்களும் சென்னை பல்கலைக்கழகம் பேராசிரியர் டாக்டர் கே.வி.இராமன் அவர்கள் மேற்பார்வையிலும் ஆய்வு பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. (ப. எ. 41)

என்று முனைவர் அருள்மொழி பூம்புகார் ஆழ்கடல் என்ற கையேட்டில் குறிப்பிடுகின்றார். பூம்புகாரில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ள புத்தவிகாரம், நீர்த்தேக்கம், முன்துறை, சோழப் பெருமன்னர்கள் வெளியிட்ட காசுகள், ரோமாபுரியைச் சேர்ந்த நாணயங்கள், பாணை ஓடுகள் போன்றவை எல்லாம் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தினத்தின் தொன்மையையும், கீர்த்தியையும் எடுத்துக் கூறுகின்றது.

பூம்புகார் துறைமுகம்

பூம்புகார் நகரத்தில் அழகிய நாவாய்கள் இருந்துள்ளன. அங்கு ஏற்றுமதி, இறக்குமதி பண்டங்களின் குவியல்களும், அயல் நாட்டில் இருந்து வந்திறங்கிய குதிரைகளும் காணப்பட்டன. பலமொழிகள் பேசும் மக்களும் அங்கு வாழ்ந்துள்ளனர். துறைமுகங்களின் கரைகளில் ஆடிக்கொண்டிருக்கும் மரக்கலங்களின் ஆமல் கட்டப்பட்டிருந்த கொடிகள் அசைந்து கொண்டிருந்தன என்பதை,

தீம்புகார்த் திரை முன்னுறைத்
தூங்குறவாய் துவன்றிருக்கை
மிசைக் கூம்பின் அசைக்கொடியும்

(பட்டி., பா. 173-175)

என்ற பாடல் வழி மூலம் உருத்திர கண்ணனார் குறிப்பிடுகின்றார். இதனை தொல்லியலாளர்கள் உறுதி செய்கின்றனர்.

கடற்கரையிலிருந்து மேற்கில் உள்ள கீழையூரில் சிறிய படகுகளை நிறுத்தி சரக்குகளை ஏற்றுமதி இறக்குமதி செய்வதற்கான சிறிய முன் துறை கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் சுவரில் அங்கும் இங்கும் மரக்கம்பங்கள் பொருத்தப்பட்டிருந்தது நன்கு தெரிகின்றது (தொல்., ப. 25)

என்று கே.வி.இராமன் குறிப்பிடுகின்றார். இது அங்கு படகுத்துறை இருந்ததை மெய்ப்பிக்கின்றது. மரக்கலங்களில் வந்த பண்டங்கள் கரையில் இறக்கப்பட்டன. நிலத்திலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட பண்டங்கள் கலங்களில் ஏற்றப்பட்டன. அளப்பரிய இப்பண்டங்களின் மீது இலச்சினை இடுவோர் சோழ மன்னனின் புலி இலச்சினையைப் பதித்தனர் என்பதை,

நீரினின்று நிலத்தேற்றவும்
நிலத்தினின்று நீர்ப்பரப்பவும்
அளந்தறியாப் பலபண்டம்

வலியுடை வல்லணங்கினோன்

புலிபொறித்துப் புறம்போக்கி (பட்டி., பா. 129-135)

என்று பட்டினப்பாலை விளக்குகின்றது. அதுமட்டுமின்றி இங்கு நடத்தப்படும் அகழாய்வில் கிடைக்கும் பொருட்கள் இதனை உறுதி படுத்துகின்றன.

பூம்புகாரின் சிறப்பு

கடலில் மரக்கலத்தில் வந்த குதிரைகளும், நிலத்திலிருந்து வண்டிகளில் வந்த கரிய மிளகு பொதிகளும், மேருவிலே பிறந்த மாணிக்க மணியும், பொன்னும், குடகு மலையில் பிறந்த சந்தனமும், அகில் மரமும், தென் திசையில் பிறந்த முத்தும், கீழ்திசையில் பிறந்த பவளமும், ஈழத்தே தோன்றிய பொருள்களும் குவிந்து கிடக்கும் தெருவினை உடையது புகார் நகரம். இதனை,

நீரின் வந்தநிமிர்பரிப் புரலியும்

காலின் வந்தகருங்கறி மூட்டையும்

அரியவும் பெரியவும் நெரியாண்டி

வளந்தலை மயங்கிய நனந்தலை மறுங்கின்

(பட்டி., பா. 216- 219)

என்று பட்டினப்பாலை கூறுகின்றது. இப்பாடல் வரிகள் பூம்புகாரின் நகர சிறப்பையும், வாணிபச் சிறப்பையும் கூறுகின்றது. புகாரின் துறை ஒட்டிய பகுதிகளில் பலநாடுகளுக்கும் சென்று அம்மொழிகளை பேசும் பிற

நாட்டு வணிகர்கள் வாழ்ந்தனர் என்பதையும் இப்பாடல் வரிகள் விளக்குகின்றன. பூம்புகாரின் கடற்கரை ஓரம் வாணிபத்தின் பொருட்டுச் சோனகர், சீனர், சாவகர், முதலிய பல நாட்டினரும் விடுதி அமைத்து வாழ்ந்துள்ளனர். அவர்களுடன் உள்நாட்டு மக்களும் உறவு கொண்டிருந்தனர். பௌத்த, சமண, வைதீக சமய மக்களும் தமிழரோடு சேர்ந்து வாழ்ந்து வந்துள்ளனர்.

பூம்புகாரின் ஆற்றுமுகம்

பூம்புகாரின் ஆற்றுமுகம் சிறப்பான தொழில் நுட்பத்துடன் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. ஆற்றுமுகம் என்பது கடல்துறையைக் காட்டிலும் ஆழமும் அகலமும் குறைவானதாக இருக்கும். கடலில் வந்த பெருங்கலம் ஆற்றுமுகத்தில் புகும் போது கலத்தின் விரைவாலும், பாரத்தாலும் தரை தட்டும். அதனால் கலத்தின் மேல் கூம்பொடு விரிக்கப்பட்ட பாயினைக் களைதலும், கலத்தில் ஏற்றி வந்த பொருட்கள் பாரத்தை குறைக்கவும் செய்வர். ஆனால் பூம்புகார் ஆற்றுமுகம் ஆழமும் அகலம் மிகுந்திருந்தது. பெரும் மரக்கலங்கள் விரைவாக பாரத்துடன் செல்லும் போது தரை தட்டாது. பூம்புகார் மக்கள் தொழில் நுட்பத்தில் சிறந்தவர்கள் என்பதை,

... கூம்பொடு

மீப்பாய் களையாது, மிசைப்பரம் தோண்டாது

புகார்ப் புகுந்த பெருங்கலம் தகார்ப்

இடைப்புல் இடைவழிச் சொரியும்

(சிலம்பு., பா. 30: 11-14)

பாடல்வரிகள் மூலம் அறிய முடிகின்றது. தன்னாட்டு மரக்கலங்களும், அயல்நாட்டு மரக்கலங்களும் இரவில் திசை மாறிச் செல்லாமல் இருக்க கலங்கரை விளக்கம் அமைத்திருந்தனர். இதனை, இலங்குநீர் வரைப்பின் கலங்கரை விளக்கமும் (சிலம்பு., பா. 6: 41) என்ற சிலப்பதிகார பாடல் வரி மூலம் அறிய முடிகின்றது.

பூம்புகார் நீர் நிலைகள்

கரிகாலன் காவிரியாற்றை ஒழுங்குபடுத்தி அணைகட்டினான். பல குளங்களை புதியனவாக மாற்றம் செய்தான். கோவில்களையும் கோட்டைக் கொத்தளங்களையும் ஆங்காங்கே அமைந்துள்ளன.

காடுகொன்று நாடாக்கிக்

குளம்தொட்டு வளம்பெருக்கிப்

பிறங்குநிலை மாடத்து உறைந்தைப் போக்கிக்

கோயிலோடு குடிநீர்இ

வாயிவோடு புழையமைத்து

ஞாயில் தொறும் புதைநீர்இப் (பட்டி., பா. 83)

என்று பட்டினப்பாலை இதனைக் குறிப்பிடுகின்றது.

பூம்புகாரும் கடல் கோளும்

மணிமேகலை, வஞ்சிமாநகரில் சமயக் கணக்கர்களிடம் சமயநெறிகளைக் கேட்டுக்

கொண்டிருந்த சமயத்தில் புகார் நகரம் கடலால் உட்கொள்ளப் பட்டது என்பதை,

மாநகர் கடல்கொள அறவணடிகளும் தாயாரும்
ஆங்குவிட்டு இறவாது இப்பகுதிப்
புருந்துகேட்டதும் (மணி., பா. 80-81)

என்ற பாடல்வரி மூலம் அறியலாம். கடல் அகழாய்வுகள் மூலம் பூம்புகார் நகரநாகரிகம் குறித்த சான்றுகள் கிடைக்கப்பெறுகின்றன.

ஆதிச்சநல்லூரும் தொல்லியல் தரவுகளும்

உலகின் தொன்மையான பழங்கால ஆதாரங்கள் கிடைக்கும் தமிழகத்தின் தென்பகுதி “நாகரிகத்தின் தொட்டில்” என்றழைக்கப்படுகிறது. இந்தியாவிலேயே முதன்முதலாக அகழ்வாராய்ச்சி செய்யப்பட்ட இடம் ஆதிச்சநல்லூர். ஆதிச்ச நல்லூரின் நாகரிகம் கிமு.8 முதல் கிமு.10 ஆயிரம் ஆண்டுகள் பழமையானது. இங்கு காணப்படும் பரம்பில் 3000 ஆண்டுகளுக்கு முன் மக்கள் வாழ்ந்ததற்கான அடையாளங்கள் காணப்படுகின்றன.

ஆதிச்சநல்லூரில் இரும்பு பயன்பாடு:

இரும்பு மனிதனுக்குச் சேவை புரியத் தொடங்கியது, இது வரலாற்றில் புரட்சிகரமான ஒன்றாகும். கச்சாப் பொருட்களில் கடைசியில் வந்ததில் அதிமுக்கியமானது இரும்பு. வயல் விவசாயத்தைப் பெருக்குவதிலும், காட்டுப் பகுதிகளை சாகுபடிக்காக

உருவாக்குவதிலும் இரும்பு முக்கிய பங்கு வகுக்கின்றது. இரும்பு என்னும் உலோகப் பொருளின் மூலம் பல உழைப்புக் கருவிகள் தோன்றின. இரும்பைக் கொண்டு கருவியைச் செய்பவர் கொல்லர் என அழைக்கப்பட்டனர். இதனை,

**நெல்லும் செல்லும் கொல்லும் சொல்லும்
அல்லது கிளப்பினும் வேற்றுமையியல்**

(தொல்., 371)

என்று தொல்காப்பியம் குறிப்பிடுகின்றது. இதில் கொல் என்பது கொல்லர் தொழில் என்று உரையாசிரியர்கள் கூறுகின்றனர். சமூகத்தில் ஒவ்வொருவரின் கடமைகளை வரையறுத்துக் கூறும் போது, வேல்வடித்துக் கொடுத்தல் கொல்லற்குக் கடனே (புறம்., பா. 312: 3) என்று கொல்லனுக்கு உரிய கடமையைப் புறநானூறு கூறுகின்றது. உலோகம் கொண்டு வேறு கருவிகளும் உருவாக்கப்பட்டன என்பதை,

கருங்கைக் கொல்லன் அரம்செய் அவ்வாய்

நெருங்கைநவியம் பாய்தலின் நிலை அழிந்து

வீகமழ் நெடுஞ்சினைபுலம்ப, காவுதொறும்

(புறம்., பா. 36: 6-8)

புறநானூற்றுப் பாடல் வழி அறியலாகின்றது. போர்கள் நிறைந்த அக்காலத்தில் வாளும், வேலும், பல போர்க்

கருவிகளும் செய்ய எண்ணற்ற கொல்லர்கள் இருந்துள்ளனர்.

2500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே மக்கள் நாகரீகத்துடன் வாழ்ந்துள்ளனர். அலெக்சாண்டர் இரியா என்பவர் ஆதிச்ச நல்லூரில் மேற்கொண்ட அகழாய்வில் ஏராளமான பழம்பொருட்களைக் கண்டெடுத்தார். ஆதிச்சநல்லூரில் கண்டெடுக்கப்பட்ட தாழிகளுள் சிறிய வாள்கள், கோடாரிகள், கத்திகள் போன்ற இரும்பு கருவிகள் காணப்பட்டன. ஆதிச்சநல்லூரில் கிடைத்த தொல்பொருட்கள் சென்னை எழும்பூர் அரசு பொருட்காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு கிடைத்த வெண்கலம், இரும்பு, தங்கம் முதலியவற்றால் இம்மக்களின் நகாரிக வாழ்க்கைப் பற்றி அறிய முடிகின்றது. இம்மக்கள் உலோகத்தில் கிண்ணம், சட்டி, பானை, குடம், அகப்பை, குவளை, பூக்கிண்ணம் போன்றவற்றையும் பயன்படுத்தியுள்ளனர். கிமு.1200 இல் தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகள் மற்றும் மேலை நாடுகளுக்கும் இரும்பு ஏற்றுமதி செய்ததை ஆய்வாளர் சுட்டி காட்டுகின்றனர்.

உலைக் களங்கள்

தென்னிந்தியாவில் இரும்பு தாது அதிக அளவில் கிடைக்கப் பெற்றதால் இரும்பின் பயன்பாடு அதிகமாக இருந்துள்ளது. சேர நாட்டில் இருந்து ரோம நாட்டிற்கு

இரும்புப் பொருட்கள் ஏற்றுமதி செய்ததை, “நேச்சுரல் ஹிஸ்டரி” என்ற நூலில் பிளினி அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார். இரும்புத் தாதுவில் இருந்து இரும்பை உருக்கி எடுக்கும் உலைக் கலங்கள் தமிழகத்தில் அதிக அளவில் காணப்பட்டன.

கொல்லத் தொழில் புரிவோரின் உலைக் கூடத்தில் நெருப்பை தூண்டுவதற்கு உலை இருக்கும். இரும்பைக் காய்ச்சி அடிக்கும் கூடம், சூடான பொருளைப் பற்றி எடுப்பதற்குரிய கொடிறு, இரும்பை வைத்து அடிக்கும் பட்டடை, வெம்மையை ஆற்றுவதற்குரிய நீர்த்தொட்டி முதலியன அமைந்திருக்கும். காய்ச்சி அடித்த இரும்பின் வெம்மையை நீக்குவதற்கு நீர்த்தொட்டியில் இருந்து நீரை மடலால் எடுத்துத் தெளிப்பதை,

இரும்புசெய் கொல்லன் வெல் உலைத்தெளித்த

தோய் மடற் சில் நீர் (நற்., பா. 133: 9-10)

என்ற வரிகள் மூலம் அறிய முடிகின்றது.

கொல்லன் ஏறிபொற் பிதிர்வின் சிறுபலகாஅய

(நற்., பா. 13: 5-6)

கொல்லன் குருகு ஊது மிதிலைப் பிதிர்வின்

பொங்கி (அகம்., பா. 202: 5-6)

ஆகிய பாடல் வரிகள் மூலம் காய்ச்சிய இரும்பை அடிக்கும் போது இரும்பிலிருந்தும், உலை நெருப்பில் இருந்தும் சிறு சிறு நெருப்பு பிதிர்வுகள் தெறிப்பது

அறியப்படுகின்றது. இவ்வகை உலைகள் மிதித்தும், ஊதியும் இயக்கப்பட்டன.

இரும்பு ஏற்றுமதி

ஒப்பற்ற எஃகு பயன்பாட்டில் சிறந்த நாகரிகம் பெற்றவர்கள் தமிழர்கள் என்பதை சங்கப்பாடல்கள் எடுத்தியம்புகிறது. இரும்பை கண்டறிந்தது மட்டுமின்றி அதனை ஏற்றுமதியும் செய்தனர் என்பதை ஆதிச்ச நல்லூர் அகழாய்வு உணர்த்துகின்றது. ஆதிச்சநல்லூர் மக்களின் பண்பாடு இரும்புக் காலம் எனக் கருதப்பட்டாலும், அவர்கள் மற்ற உலோகங்களையும் நேர்தியாக கையாண்டதாக ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். ஆதிச்சநல்லூர் அகழாய்வில் கண்டறியப்பட்ட பொருட்களும், அவற்றின் பயன்பாடுகளும் உலக அளவில் தமிழரின் பெருமையைப் பறைசாற்றப் பெருந்துணை புரிகின்றன. கிண்ணம், பானை, சட்டி, குட்டால போணி, பானை மூடி, தாழி, குதிர், கலயம், மரவை, செம்பு, போணி, கூசா, முக்களிச்சட்டி, பொங்கல் பானை போன்ற பொருட்கள் இங்கு கண்டறியப்பட்டுள்ளன.

எரிவேல், ஈட்டி, குத்துவாள், திரிகுலம், அம்பு, வேலாயுதம், கைகோடாரி, பலிவாள், கேடயம், உடைவாள் போன்ற ஆயுதங்கள் கண்டறியப்பட்டுள்ளன.

ஆதிச்சநல்லூரில் அலெக்சாண்டர் மேற்கொண்ட
ஆய்வின் மூலம் தமிழர் பண்பாடு உலகறியப்பட்டது.

தொல்லியல் களமாக விளங்கும் கொடுமணல்

தமிழகத்தின் வரலாற்றில் தனக்கெனத் தனியிடம்
பெற்றது கொங்கு நாடு. பழங்காலம் முதல்
மூவேந்தர்களின் ஆட்சிக்கு உட்படாது தனிநாடாக
இருந்து வந்துள்ளது. இங்கு கிடைக்கப்பெற்ற
தொல்பொருட்கள் மூலம் கொங்கு மக்களின் வாழ்வியல்,
நாகரிகம், பண்பாடு, வரலாறு ஆகியவற்றை அறிந்து
கொள்ள முடிகின்றது.

கொங்கு நாட்டின் எல்லைகள்

ஒரு நாட்டின் எல்லைகளும், இயற்கை அமைப்பும்,
முதன்மையாக கருதப்படுகின்றன. எல்லைகள்
இருப்பிடத்தையும், இயற்கை அமைப்பினையும் அதன்
வளத்தையும் காட்டுகின்றன.

மதிற்கரை கீட்டிசை தெற்குப் பழனி

மதிசூடக்குக்

கதித்துள வெள்ளி மலைபெரும் பாலை

கவின்வடக்கு

விதித்துள நான்கெல்லை சூழ வளமுற்றும்

மேவிவிண்ணோ

மதித்திட வாழ்வு தழைத்திரு நீள் கொங்கு

மண்டலமே (கொ. ச., பா. 2)

தமிழ் இலக்கியங்களும், கல்வெட்டுகளும் உறுதி செய்கின்றன.

சங்க இலக்கியச் சான்றுகள்

கொங்கு என்பதற்குக் கழகத் தமிழ் அகராதி பொன், பூந்தாது, தேன், மலர், மணம், மரம், நாடு என்ற பல பொருட்களைத் தருகிறது. இங்கு பொன் மிகுதியாகக் கிடைத்ததால் கொங்கு நாடு என்றும் கூறப்படுகின்றது. கொங்கின் வட எல்லைப் பகுதியில் இன்றைய ~கோலார்| இருந்தது அறிய முடிகின்றது.

இயலெறி பொன்னிற் கொங்குசேர் புரைப்ப

உணிக்களப் பொற்றுகள் போல் (அகம்., பா. 142)

என்று அகநானூறு குறிப்பிடுகின்றது. இதில் கொங்கு என்றால் பூந்தாது என குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

சங்க இலக்கியத்தில் கொடுமணல்:

ஈரோடு மாவட்டம், பெருந்துறை வட்டம், சென்னிமலைக்கு மேற்கு அமைந்துள்ளது கொடுமணல். இது சங்க இலக்கியத்தில் சிறப்புற்றிருந்த வணிக பெருநகரமாகும். சங்க இலக்கியமான பதிற்றுபத்தில் இவ்வூர் ~கொடுமணம்| என்று அழைக்கப்படுகின்றது. சங்க காலத்தில் அரிய கற்களால் ஆன அணிகலன்கள் செய்யும் தொழிற்கூடம் இருந்ததாக பதிற்றுபத்து கூறுகின்றது. இவ்வூர் சேரனின் தலைநகரமாக விளங்கிய கரூரையும், அவர்களது துறைமுகமான

முசிறிபட்டினத்தையும் இணைக்கும் பெருவழியில் அமைந்துள்ளது. இப்பெருவழி பிற்கால கல்வெட்டுகளில் கொங்குப் பெருவழி என அழைக்கப்படுகின்றது. இப்பெருவழியில் ஏராளமான வெள்ளி மற்றும் தங்க ரோம நாணயங்கள் கிடைத்துள்ளன.

கொடுமணலில் தொழிற்கூடங்கள்

பல வகையான தொழிற் கூடங்கள் இங்கு இருந்ததை அகழாய்வு உறுதி செய்துள்ளது. பண்டைய காலத்தில் இந்தப் பகுதியில் வாழ்ந்த மக்களின் முக்கியத் தொழிலாக அணிகலன் தயாரிப்பு இருந்துள்ளது. அகழாய்வு குழிகளில் கல்மணி, சங்கு, யானைத் தந்தம், செம்பு போன்றவைகளைக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்ட அணிமணிகள் கிடைத்துள்ளன. அவைகளைத் தயாரிக்கும் தொழிற்கூடங்களும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. தொழிற் கூடங்கள் பச்சைக்கல், நீலக்கல், பளிங்கு, கார்னீலியன், அகேட், அமெதிஸ்ட் போன்ற அரிய கற்களைக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் பல்வேறு படிநிலைகள் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன.

ஈமக் காட்டில் ஒரு கல்லறையில் 218 சூதுபவள மணிகளால் ஆன இரண்டு அணிமணிகள் கண்டறியப் பட்டுள்ளன. இவை விலைமதிப்பற்ற வைநீரிய கற்களும், பளிங்கு கற்களும் ஆகும். அதே போன்று சங்கு வளையல்கள், கழுத்தணிகள் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன.

யானைத் தந்ததால் ஆன அணிகலன்களும், அதற்கான மூலப் பொருட்களும் கிடைத்துள்ளன.

முடிவுரை

தமிழர்கள் அறிவியல் வளர்ச்சி பெறாதா காலத்திலும் தொழில் துறையில் பெரும் அளவில் முன்னேற்றம் கொண்டிருந்தனர் என்பதை தொல்லியல் ஆய்வு மூலம் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. ஆடை, அணிகலன்கள், மண்பாண்டங்கள் ஆகியவற்றின் நேர்த்தியின் மூலம் பழந்தமிழர்கள் சிறு தொழில் முதல் பெருந்தொழில் சிறப்பு பெற்றிருந்ததை தொல்லியல் ஆய்வுகள் உறுதி செய்கின்றன. தமிழர்களின் மரபையும் தொழில் மேலாண்மையையும் அறிய தொல்லியல் ஆய்வு பயன்படுகின்றது.

குறிப்புகள்

- [1] அருள்மொழி,முனைவர். பூம்புகார் ஆழ்கடல் ஆய்வேடு. அருணா பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை.
- [2] சாமிநாதையர், உ.வே. மணிமேகலை. உ.வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம், சென்னை.
- [3] செயபால் (உ.ஆ). அகநானூறு. நியூ செஞ்சரி புக்கவுஸ், சென்னை.

- [4] சோமசுந்தரணார் (உ.ஆ). பட்டினப்பாலை.
திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த
நூற்பதிப்பகம், சென்னை.
- [5] நச்சினார்க்கினியார் (உ.ஆ). நற்றிணை. இளங்கனி
பதிப்பகம், சென்னை.
- [6] பரிமணம் (உ.ஆ). புறநானூறு. நியூ செஞ்சரி
புக்கவுஸ், சென்னை.
- [7] புலியூர்க்கேசிகன் (உ.ஆ), தொல்காப்பியம். சாரதா
பதிப்பகம், சென்னை.
- [8] மாரிசாமி, நா, பேரா. தொல்லியல் ஆய்வு.
- [9] மாணிக்கவாசகன் (உ.ஆ). சிலப்பதிகாரம். உமா
பதிப்பகம், சென்னை.

தமிழர்களின் மரபார்ந்த விளையாட்டு அறிவியல்

முனைவர் பொ. இரவீந்திரன், உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

தென் திருவிதாங்கூர் இந்துக்கல்லூரி, நாகர்கோவில்-2

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9468-7314>

ஆய்வுச் சுருக்கம்

விளையாட்டுகள் மனிதனின் ஆரோக்கியத்தைப் பாதுகாக்கும் சக்தி வாய்ந்தவை. முற்காலம் முதல் பல வகையான விளையாட்டுகள் மனிதனின் வாழ்வியலோடு பின்னிப் பிணைந்துள்ளன. விளையாட்டுகள் பொழுதுப் போக்குரியவை மட்டுமல்ல. நமது உள்ளத்தையும் உடலையும் பேணும் செயல்பாடு ஆகும். மகளிர் விளையாடும் விளையாட்டுகளில் ஒன்று ஓரை விளையாட்டு. இது பஞ்சால் கோரையால் செய்யப்பட்ட பாவையைக் கொண்டு மகளிர் தன் தோழியர்களோடு ஆரவாரம் செய்து விளையாடுவர். இதனால் அவர்களின் மனமும் உடலும் சுறுசுறுப்படைகிறது. சங்க கால மகளிர் எண்ணல் விளையாட்டின் மூலம் கணித முறையினை தாமாகவே பயின்று வந்துள்ளனர். மேலும் இவ்விளையாட்டால் இவர்களின் கண்ணின் பார்வை திறனையும் அறிந்துக் கொள்ள முடிந்தது. ஓடியாடல்

என்னும் விளையாட்டானது உடல் உறுப்புகளை வலிமையாக வைத்துக் கொள்வதற்கு அச்சாணியாக இருந்துள்ளது.

பச்சைக் குதிரை விளையாட்டு மனம், உடல் புத்துணர்ச்சி பெறவும், கை கால்களின் தசைகள் வலு பெறவும், மூளை சுறுசுறுப்படையவும் உதவியது. பல்லாங்குழி விளையாட்டு பெண்ணின் விரல்கள், கைகள் மற்றும் அறிவுக் கூர்மைக்கு வலுச்சேர்க்கிறது. ஊசல் விளையாட்டு மனதின் பயத்தினைப் போக்கி தன்னம்பிக்கையை வளர்க்கிறது. ஏறுதழுவுதல் மனிதனை மனவலிமை உடையவனாக மாற்றுகின்றது. கவண் விளையாட்டு ஒருவகையான தொழில் விளையாட்டு. இது காதுகளின் கேட்கும் திறன்களை மேலும் வளர்கிறது. காய்மறை விளையாட்டு மகளிரின் மன அழுத்தத்தினைக் குறைக்கின்றது. கயிறூர் பாணி விளையாட்டு மனவலிமை, தன்னம்பிக்கையினைக் கொடுக்கிறது. கழங்காடல், புனலாடல் சிற்றில் விளையாட்டு என்பன மன மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கிறது. நொண்டி விளையாட்டு கால்களுக்கு இடையே இரத்த ஓட்டத்தை அதிகப்படுத்துவதோடு தன்னம்பிக்கையை அதிகரிக்க செய்கிறது.

திறவுச் சொற்கள்: விளையாட்டு, எண்ணல், ஓடியாடல், கவண், கவணை, பச்சைக் குதிரை பல்லாங்குழி, ஊசல், கழங்காடல், புனலாடல், நொண்டி.

முன்னுரை

விளையாட்டு என்பது மன மகிழ்ச்சிக்காகவும் பொழுதுப் போக்கிற்காகவும் விரும்பி ஈடுபடும் செயற்பாடு ஆகும். விளையாட்டினால் மனநலத்தையும் உடல் நலத்தையும் பேணலாம். பல மனிதனின் உடல் வலிமையினை ஆராயும் களமாக உள்ளன. இவ்விளையாட்டினால் மனிதர்கள் கவலைகளை மறந்தனர். மனிதன் வாழ்வில் ஏற்படும் வெற்றி தோல்விகளை சாதாரணமாக எடுத்துக் கொள்ளவும் விளையாட்டுகள் உந்துதலாக உள்ளன. இன்று பலவகையான விளையாட்டுகளை மறந்தவர்கள் உடல் நிலையையும் மன நிலையையும் பேண முடியாமல் மருந்துகளோடு வாழ்வினை நகர்த்திக் கொண்டிருக்கின்றனர். நம் முன்னோர்கள் வாழ்வில் கடைபிடித்த பல விளையாட்டுகள் இன்று காணாமல் போய்விட்டன. தமிழர்களின் மரபார்ந்த விளையாட்டு அறிவியலினை இக்கட்டுரையின் வழி அறியலாம்.

விளையாட்டுகள்

விளையாட்டு அறிவியல் என்பது விளையாட்டின் மூலம் மனித உடல் எவ்வாறு செயல்படுகிறது ஆரோக்கியம் அடைகிறது என்பதை ஆய்வு செய்வதாகும்.

விளையாட்டு என்ற சொல்லில் விழை என்பதன் பொருள் விருப்பமாகும். விழை திரிந்து விளை ஆயிற்று என்பர். விருப்பமுடன் ஆடும் விளையாட்டு ‘விளையாட்டு’ என்று வழங்கப்பட்டது. விளையாட்டில் பொழுதுப் போக்கு என்ற நிலை பொதுவான கருத்தாகும். குறிப்பாக, பங்கு கொண்டுப் பொழுதுப் போக்குவதினை விளையாட்டின் இயல்பு எனலாம். (முனைவர் பா. பொன்னி, ப. 28).

நமது மொழி எத்தகைய தொன்மை வாய்ந்ததோ அது போன்று நமது விளையாட்டுகளும் தொன்மை வாய்ந்த அரிய பொக்கிஷங்களாகும்.

தொழில்நுட்பத்தின் காரணமாக இன்று விளையாட்டுகள் கனவாகி போயின. தெருக்களில் சிறுவர் சிறுமியர் விளையாடிய காலம் மாறி இன்று தெருக்களும் வெறிச்சோடின.

ஓரை விளையாட்டு

ஓரை விளையாட்டு என்பது மகளிர் தம்முள் விளையாடும் விளையாட்டு ஆகும்.

ஓரை விளையாட்டின் போது தொல்காப்பியர் கூறிய எண் வகை மெய்பாடுகளில் ஒன்றான உவகை தோன்றுகின்றது. உவகை என்றால் மகிழ்ச்சி. இவ்வாறு ஆரவாரம் செய்து விளையாடும் போது மனம் மட்டுமின்றி உடல் உறுப்புகளும் சுறுசுறுப்பு அடைகின்றன. வாய்விட்டு சிரித்தால் நோய்விட்டுப் போகும் என்பார்கள். நாம் வாய்விட்டு சிரிக்கும் போது நம் உடலில் டி-லைம்போசைட்டின் செயல்திறன் அதிகரிக்கும் என்கிறார்கள் ஆராய்ச்சியாளர்கள். மனித ஆரோக்கியத்திற்கு மன மகிழ்ச்சியும் உடல் சுறுசுறுப்பும் இன்றியமையாதன. ஓரை விளையாட்டினால் நம் மனம், உடல் சுறுசுறுப்படைவது அறிவியல் உண்மையாகும். பெரிய மாளிகையில் தலைவியானவள் தோழியரோடு சேர்ந்து காலில் சிலம்பு ஒலிக்க ஓரை விளையாடியதை,

கோதை யாயமொ டோரை தழீஇத்

தோடமை யரிச்சிலம் பொலிப்ப

(அகம்., பா. 49: 16 -17)

இப்பாடல் அடிகள் வழி அறியலாம். சிறப்புப் பொருந்திய அகன்ற மாளிகையில் சிலம்புகள் ஒலிக்க தகுதியானவள் தோழியரோடும் பந்துடனும் ஓரை விளையாடியதனை,

சீர்கெழு வியனகர்ச் சிலம்புநக வியலி

யோரை யாயமொடு பந்துசிறி தெறியினும்

(அகம்., பா. 219: 1 -2)

இவ்வரிகள் சுட்டுகின்றன. கடற்கரையில் பெண்கள் ஓரை விளையாட்டு விளையாடுகின்றனர். அதனால் துன்பமடைந்த நண்டு விரைந்து ஓடியது. உயர்ந்து வந்த அலை அந்நண்டினை கடலுக்குள் இழுத்துச் சென்றது. நண்டின் துன்பமும் நீங்கியது. இதனை,

துரவுக் கடல்பொரு விரவுமண லடை கரை

யோரை மகளி ரொராங்குக் காட்ட

வாய்ந்த வலவன் றுன்புறு துனைப்பரி

(குறுந்., பா. 316: 4-6)

இவ்வடிகள் வழி அறியலாம். இளமங்கையர்கள் தாம் விளையாடுகின்ற தோழி கூட்டத்தோடு ஓரையாடாமல் வீட்டில் இல்செறிக்கப் பெற்றிருத்தலை,

விளையா டாயமொ டோரை யாடா

தினையோ ரில்லிடத் திற்செறிந் திருந்த

(நற்., பா. 68: 1- 2)

பிரான் சாத்தனார் இப்பாடலடிகள் வழி சுட்டியுள்ளார். நெய்தல் பூக்களோடு ஆம்பல் பூவையும் பறிப்பதற்காக சிலம்பு ஒலியெழுப்பும்படி விளையாட்டு மகளிர் ஓடியதை,

நீரார் செறுவி னெய்தலொடு நீடிய

நேரித ழாம்ப னிரையிதழ் கொண்மார்

சீரார் சேயிழை யொலிப்ப வோடு

மோரை மகளி ரோதை வெரீஇ (கலி., பா. 75: 1-4)

இப்பாடல் அடிகள் எடுத்துரைக்கின்றன. தோழியரோடு விளையாடிய ஒளி வீசும் வளையலை அணிந்திருந்த மகளிர் பன்றி கிண்டிய கரிய சோற்றைக் கிளறி, புலவு நாளும் ஆமை முட்டையைத் தேன்மணம் கமழும் ஆம்பல் கிழங்கோடுப் பெற்றதனை,

ஓரை யாயத் தொண்டொடி மகளிர்
கேழ லுழுத விருஞ்சேறு கிளைப்பின்
யாமையீன் புலவு நாறு முட்டையைத்
தேனா றாம்பற் கிழங்கொடு பெறுஉ

(புறம்., பா. 176: 1-4)

இப்புறநானூற்றுப் பாடல் வழி அறிய முடிகின்றது.

எண்ணல் விளையாட்டு

சங்க கால மகளிரின் விளையாட்டுகளில் ஒன்று எண்ணல் விளையாட்டு. தொலைவில் தெரியும் பொருட்களை எண்ணுவதே எண்ணல் விளையாட்டாகும். குவளை மலரை இடையில் அணிந்திருக்கும் குளிர்ந்த கண்களையும் புன்முறுவலையும் உடைய மகளிர், ஈச்ச இலைக் குப்பையின் மீது ஏறி உப்பு வணிகர்களின் வண்டிகளை எண்ணியுள்ளனர். இதனை,

னீத்திலைக் குப்பை யேறி யுமண
ருப்போ யொழுகை யெண்ணுப மாதோ

(புறம்., பா. 116: 7-8)

இப்பாடலடிகள் தெளிவுப்படுத்துகின்றன. மேலும், மலையின் சிகரத்தில் ஏறி பாரியின் திறமையினை அறியாமல் போர் புரிய வந்து பின்னர் வெற்றியினை இழந்த படைகளுக்குரிய வேந்தர்களின் அணிகலன் சூடிய குதிரைகளையும் எண்ணியதனை,

வலம்படு தானை வேந்தர்

பொலம்படைக் கலிமா வென்று வோரே.

(புறம்., பா. 116: 18-19)

இப்பாடல் வரிகள் நமக்கு எடுத்துரைக்கின்றன. தலைவியானவள் வளையல் அணிந்த தோழியர் கூட்டத்தோடு உப்பு மேட்டில் ஏறி நின்று கரை நோக்கி வரும் படகுகளை எண்ணியதை,

திரையுழந்த தசைஇய நிரைவளை யாயமொ

டுப்பின் குப்பை யேறி யெற்பட

வருதிமி லெண்ணும்... (அகம்., பா. 190:1-3)

இப்பாடல் அடிகள் வழி அறிய முடிகின்றது. வளைந்த படகினை உடைய பரதவர்கள் மாடத்தில் ஒளி வீசுகின்ற விளக்குகளை எண்ணி நின்றதனை,

நெடுங்கான் மாடத் தொள்ளெரி நோக்கிக்

கொடுந்திமிற் பரதவர் குருஉச்சுட ரெண்ணவும்

(பட்டின., பா.111-112)

இப்பாடலடிகள் சுட்டுகின்றன. தொலைவில் உள்ள படகு, குதிரை, வண்டிகளை எண்ணும்போது கணித

முறையினை தாமாகவே பயின்று வந்துள்ளதை அறிய முடிகின்றது. கண்ணின் பார்வைத் திறனை அறிந்துக் கொள்ளவும் இவ் விளையாட்டு உதவுக்கின்றது. தாமாகவே கணிதம் கற்றுக் கொள்ளும் வாய்ப்பினை உருவாக்கியுள்ளனர். விளையாட்டின் மூலம் மனித மனமானது மகிழ்ச்சி அடைகின்றது.

ஓடியாடல் விளையாட்டு

பண்டைய காலத்தில் ஓடியாடல் என்னும் விளையாட்டினை சிறுவர்கள் முதல் பெரியவர்கள் வரை விளையாடி உள்ளனர். தற்காலத்தில் சில இடங்களில் மட்டுமே சிறுவர்கள் ஓடியாடல் என்னும் விளையாட்டினை விளையாடிக் கொண்டிருக்கின்றனர். நவீன வளர்ச்சியின் காரணமாக பல்வேறு தொழில்நுட்பங்களில் சிறுவர்கள் கவனத்தைச் செலுத்துவதால் ஓடியாடல் விளையாட்டினை மறந்தும் அறியாமலும் இருக்கின்றனர். ஓடியாடல் என்னும் விளையாட்டானது உடல் உறுப்புகளை வலிமையாக வைத்துக் கொள்வதற்கு அச்சாணியாக இருந்தது.

இன்று அதனை மறந்த காரணத்தால் உடல் பருமனாகி பல நோய்களுக்கு ஆளாகியுள்ளனர். இவ் விளையாட்டினை மறந்து தொழில்நுட்ப கருவினை பயன்படுத்துவதால் மனித உறுப்புகள் பெரிதும் பாதிப்பு அடைகின்றன. சங்க காலத்தில் பசிய மணிகள்

பொருந்திய கழலையுடைய பருத்த அழகிய வலிமிக்க
காலில் தொடியணிந்த புதல்வர்கள் ஓடி விளையாடியதை,

விசிபிணி முழுவின் வேந்தர் சூடிய

பசுமணி பொருத பரேரெறுழ்க் கழற்காற்

பொற்றொடிப் புதல்வ ரோடி யாடவும்

(பட்டின., பா. 293-295)

பட்டினப்பாலை பாடலடிகள் வழி அறிய முடிகின்றது.

பச்சைக் குதிரை விளையாட்டு

சிறுவர்கள் பலர் சேர்ந்து பச்சைக் குதிரை விளையாட்டினை விளையாடுவார்கள். பல சிறுவர்கள் வரிசையாக இடைவெளி விட்டு குதிரை போன்று குனிந்து நிற்பர். இறுதியில் நிற்கும் சிறுவன் ஒவ்வொருவராக அனைவரையும் தாண்டி இறுதியில் சென்று குனிந்து நிற்பான். இவ்வாறு மற்ற சிறுவர்களும் அனைவரையும் தாண்டி இறுதியில் சென்று குனிந்து நிற்பர். இவ்வாறு ஆட்டம் தொடரும் இவ்விளையாட்டு சுவர்களைத் தாண்டுவதற்கான ஒரு பயிற்சியாகும்.

உடல் உறுப்புகளுக்கு ஒரு சிறந்த பயிற்சி உன்னிப்பாக கவனிக்கும் ஆற்றல் பெருகும். கால்கள் வலுப்பெறும். இதன் மரபார்ந்த வளர்ச்சியே இன்றைய உயரம் தாண்டுதல் என்கிறோம். ஜல்லிக்கட்டு வீரர்களுக்கு இது ஒரு வகையான பயிற்சி விளையாட்டாகும். வீரர்களுக்கு மனதையும்

உடலினையும் புத்துணர்வுடன் சுறுசுறுப்பாக வைத்துக் கொள்வதற்கு இப்பயிற்சி பயனளிக்கும். கைகளின் தசைகள் வலுபெறும். மூளை சுறுசுறுப்படைகிறது. இரத்த ஓட்டம் சீராகிறது. உடலின் தசைகள் வலுப்பெறுகின்றன. பல்லாங்குழி விளையாட்டு

முற்காலத்தில் வயதிற்கு வந்த பெண்கள் தெருக்களில் சென்று விளையாடுவதில்லை. அவர்கள் தங்கள் தோழிகளோடு அல்லது சகோதரிகளோடு சேர்ந்து வீட்டினுள் அமர்ந்துப் பல்லாங்குழி என்னும் விளையாட்டினை விளையாடுவர். இதில் வட்டமான குழியுள்ள பலகையினைப் பயன்படுத்தி எதிரெதிர் திசையில் அமர்ந்திருப்பர். பல்லாங்குழி பலகையில் 18 குழிகள் இருக்கும். இருவருக்கும் சமமாக ஒன்பது குழிகள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும்.

ஒவ்வொரு குழியிலும் சமமான கற்களோ, முத்துக்களோ, மணிகளோ வைக்கப் பட்டிருக்கும். அந்த மணிகளை ஒரு குழியிலிருந்து எடுத்து வலமிருந்து இடமாக ஒவ்வொரு குழிக்கும் ஒன்றாக போட வேண்டும். நாம் போட்டுக் கொண்டிருக்கும் மணிகள் எப்போது தீர்ந்துப் போகின்றதோ அப்போது நாம் அதற்கு அடுத்த குழியில் இருக்கும் மணிகளை எடுத்துக் கொள்ளலாம். இறுதியில் ஒருவர் எந்த மணிகளும் இல்லாமல் தோற்றுவிடுவார். அறிவியல் ரீதியாக பார்த்தால்

இவ்விளையாட்டு பெண்ணின் விரல்கள், கைகள் மற்றும் அறிவுக்கூர்மைக்கு வலுச் சேர்க்கிறது. முற்காலத்தில் திருமண நாள் அன்று மாலையில் மணமகள் விளையாடும் இவ்விளையாட்டு அவளின் நிர்வாக திறமை, மதிநுட்பம், சிக்கனம், ஆற்றல் இவைகளை கணவன் அறிந்துக் கொள்ள உதவியாக இருந்துள்ளது.

ஊசல் (ஊஞ்சல்) விளையாட்டு

ஊசல் விளையாட்டினை குழந்தைகளும் மகளிரும் மகிழ்ச்சியுடன் விளையாடுவர். வலிமையான பெரிய மரங்களில் கயிற்றினால் ஊஞ்சல் கட்டி விளையாடி உள்ளனர். ஒருவர் ஊஞ்சலில் அமர்ந்திருக்க பலர் சேர்ந்து ஆட்டியும் விடுவர். பலர் சேர்ந்து ஒன்றாகவும் ஊஞ்சல் ஆடுவர். தானே தனியாகவும் ஊஞ்சல் ஆடுவர். இவ் விளையாட்டு இன்றும் கிராமங்களில் வழக்கத்தில் உள்ளது. கிராமங்களில் ஆலமரத்தின் விழுதினைப் பிடித்து ஊஞ்சல் ஆடுவர். நகரங்களில் வாழ்பவர்கள் வீட்டின் உள்ளே ஊஞ்சல் கட்டி அதனை அமர்ந்திருக்க பயன்படுத்தி வருகின்றனர். அழகிய தளர்களை உடைய அசோக மரத்தில் உயர்ந்த கிளையில் ஊஞ்சல் கட்டப்பட்டிருந்ததை,

வந்தன னாயி னந்தளிர்ச் செயலைத்

தாழ்வி லோங்குசினைத் தொடுத்த வீழ்கயிற்

றாசன் மாறிய... (அகம்., பா. 38: 6-8)

யூட்டி யன்ன வொண்டளிர்ச் செயலை

யோங்குசினைத் தொடுத்த வுசல்

(அகம்., பா. 68: 5-6)

இப்பாடலடிகள் நமக்குச் சான்றளிக்கின்றன.
ஊஞ்சலானது கரிய வண்ணம் உடைய பனைமரத்தின்
நாரினால் திரிக்கப்பெற்ற கயிற்றால் கட்டப்
பட்டிருந்ததை,

பெருங்கயிறு நாலு மிரும்பனம் பிணையற்

பூங்க ணாய மூக்க லூங்கா

... பயனின் றம்மவிவ் வேந்துடை யவையே

(நற்., பா. 90: 6-12)

இவ்வரிகள் வழி ஆசிரியர் எடுத்துரைத்துள்ளார்.
தினைபுனத்தில் தினைகளை கவர வரும் கிளி
கூட்டங்களை விரட்டி பாதுகாக்கும் தலைவி ஒருநாள்
ஊஞ்சலில் அமர்ந்து விளையாடிக் கொண்டிருந்தாள்.
அப்போது அங்கு வந்த தலைவனிடம் ஐயனே ஊஞ்சலை
ஆட்டிவிடு என்று கூறியதை,

நாணின்மை செய்தே னறுநுதா லேன

லினக்கிளி யாங்கடிந் தோம்பும் புனத்தய

லாசலார்ந் தாட வொருஞான்று வந்தாணை

யைய சிறிதென்னை யூக்கி யெகை கூற

(கலித்., பா. 37: 13-16)

இப்பாடல் வரிகள் சுட்டுகின்றன. பயந்த குணம் உடையவர்கள் ஊஞ்சல் ஆடுவதன் மூலம் தன்னுடைய மனதின் பயத்தினைப் போக்கி தனது எண்ணங்களை உறுதியாக்குகின்றனர். அதன் மூலம் அவர்களுக்கு தன்னம்பிக்கை வளர்கிறது. இது அறிவியல் சார்ந்த உண்மையாகும்.

ஏறு தழுவல் விளையாட்டு

தமிழர்களின் மரபார்ந்த வீர விளையாட்டுகளில் ஒன்று ஏறுதழுவல் ஆகும். முற்காலத்தில் இவ்விளையாட்டு முல்லை நிலத்து மக்களாகிய ஆயரிடம் மட்டுமே வழக்கத்தில் இருந்தது. காளை மாட்டினை ஓட செய்து அதனை இளைஞர்கள் அடக்குவது அல்லது மாட்டினை பணிய செய்வது ஏறுதழுவல் ஆகும். இதனை இன்று ஜல்லிக்கட்டு, மஞ்சவிரட்டு என்றெல்லாம் அழைக்கின்றனர்.

இன்றும் ஆண்டுதோறும் பொங்கல் திருநாளை ஒட்டி இவ்விளையாட்டு பல மாவட்டங்களில் நடைபெற்று வருகின்றது. இதில் பல உயிரிழப்புகளும் ஏற்பட்டுள்ளது. வெற்றி பெற்ற வீரர்களுக்கும் வெற்றி பெற்ற காளைகளுக்கும் பரிசினைக் கொடுப்பர். முல்லை நிலத்தின் கோவலரும் குறிஞ்சி நிலத்தின் குறவரும் ஏறுதழுவியதை,

வினைத்திற் றீர்ந்த துளங்கிமி னல்லேறு
மலைத்தலை வந்த மரையான் கதழ்விடை
மாறா மைந்தி னூறுபடத் தாக்கிக்
கோவலர் குறவரோ (மலைபடு., பா. 330-333).

இப்பாடல் அடிகள் எடுத்துரைக்கின்றன. ஆயர்
ஏறுதழுவியதை தலைவி தோழியோடுச் சேர்ந்துப்
பரண்களில் அமர்ந்துக் கண்டுள்ளாள். இதனை,

தொழுவினுள் புரிபு புரிபு புக்க பொதுவரைத்
தெரிபு தெரிபு குத்தின வேறு
... மேறுகொண் டொருங்குதொழுஉ விட்டனர்

(கலித்., பா. 103: 21-57)

இப்பாடலடிகள் பல வகையான ஏறுகளையும் வீரர்களின்
ஏறு தழுவலையும் சிறப்பாக எடுத்துரைக்கின்றன. மற்ற
விளையாட்டுகளைக் காட்டிலும் முற்றிலும் வேறுபட்டது
ஏனெனில் எல்லா விளையாட்டுகளும் மனிதர்களோடு
மனிதன் இணைந்து விளையாடும் விளையாட்டாகும்.
ஆனால் ஏறுதழுவல் வீரம் பொருந்திய வலமை
பொருந்திய காளையுடன் தன்னுடைய வலிமையை
வெளிப்படுத்தி வெற்றி பெறுவதாகும். இதனால் வீரன்
அச்சம் தரும் விலங்குகளிடமிருந்து தன்னையும் தன்னை
சார்ந்தவர்களையும் பாதுகாக்கும் மன வலிமை
உடையவனாக விளங்குகிறான்.

கவண் விளையாட்டு

கவண் விளையாட்டு என்பது ஒரு வகையான தொழில் விளையாட்டு எனலாம். சங்க காலத்தில் இரவில் தினைப்புனத்தை அழிக்க வரும் யானைகளை விரட்டுவதற்காக கானவன் பரண் மீது அமர்ந்துக் கொண்டு கல்லெறிந்து விரட்டுவான். இதனை கவண் விளையாட்டு என்பர். அகநானூறு இரவில் யானையின் கால்களின் ஓசையினை அறிந்த கானவன் மிகுந்த விசையினைக் கொண்ட கவணில் வைத்து சிறிய கல்லை எறிந்ததை,

திரவின் மேய மருஉம் யானைக்

கால்வ லியக்க மொற்றி நடுநாள்

வரையிடைக் கழுதின் வன்கைக் கானவன்

கடுவிசைக் கவணி னெறிந்த சிறுக

(அகம்., பா. 292: 8-11)

இப்பாடல் அடிகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. இவ்விளையாட்டு அலைபாயுகின்ற மனதை ஒருநிலைப்படுத்துகின்றது. கண்களால் பார்க்காமல் காதுகளால் ஒன்றினை அறியும் திறனை வளர்க்கிறது. இவ்விளையாட்டினை இரவு நேரத்தில் கொடிய விலங்குகளிடமிருந்து நம்மை தற்காத்துக் கொள்ளும் தற்காப்பு கலை எனலாம்.

கவணை விளையாட்டு

ஆடவர் விளையாடும் கவண் போன்ற கருவியே கவணை. இதனை மகளிர் பயன்படுத்தியுள்ளனர். சங்க கால மகளிர் தினைப் புனத்தை கவர வரும் கிளிகளை விரட்ட கவணையினைப் பயன்படுத்தி யுள்ளனர். குறிஞ்சி நிலத்தில் தலைவியிடம் தினை கதிர்களை உண்ணவரும் கிளி கூட்டங்களை கவண் கற்கள் கொண்டு விரட்டும்படி தந்தை கூறியதை,

துய்த்தலைப் புனிற்றுக்குரல் பால்வார் பிறைஞ்சித்

தோடலைக் கொண்டன வேன லென்று

துறுகன் மீமிசைக் குறுவன குழீஇச்

செவ்வாய்ப் பாசினங் கவருமின் றவ்வாய்த்

தட்டையும் புடைத்தனை கவணையுந்

தொடுக்கென

வெந்தைவந் துரைத்தன னாக (நற்., பா. 206: 1-6)

இப்பாடலடிகள் விளக்குகின்றன. இவ்விளையாட்டு பெண்களின் மனதினையும் உடலினையும் சுறுசுறுப்பாக வைத்துக்கொள்ள உதவுகின்றது.

காய் மறை விளையாட்டு

சங்ககால மகளிர் விளையாடும் விளையாட்டுகளில் ஒன்று காய் மறை விளையாட்டு. இது காய்களை மறைத்து வைத்து விளையாடும் விளையாட்டாகும். இருவரோ அதற்கு

மேற்பட்டவர்களோ சேர்ந்து விளையாடுவர். தோழியர் புன்னைக்காயினை மணலில் மறைத்து விளையாடிய பின்பு அவ்வாறே மணலில் புதைத்து விட்டு சென்று விட்டனர். பின்னர் ஒரு நாள் அது முளைவிட்டு வளர்ந்து நின்றதை,

விளையா டாயமொடு வெண்மண லழுத்தி

மறந்தனந் துறந்த காழ்முனை யகைய

(நற்., பா. 172: 1-2).

நற்றிணை பாடல் நமக்கு எடுத்துரைக்கின்றது. இதன் மூலம் காய் மறை விளையாட்டு சங்க காலத்தில் மகளிரிடம் பரவலாக காணப்பட்டதை அறிய முடிகின்றது. இவ்விளையாட்டு அறிவு திறனை மேலும் வளர்கிறது. இதன் மூலம் காணாமல் போகும் ஒன்றினை கண்டுபிடிக்கும் திறனை கையாள கற்றுக் கொள்கிறார்கள். மகளிரின் மன அழுத்தத்தினைப் போக்குகிறது.

கயிறூர் பாணி விளையாட்டு

உடல் வித்தை விளையாட்டுகளில் ஒன்று கயிறூர்பாணி விளையாட்டாகும். இதில் கயிற்றினை கட்டி கயிற்றின் மேல் நடப்பர். ஆண்களும் பெண்களும் இவ் விளையாட்டினை விளையாடுவர். நற்றிணையில் புல்லாங்குழல் ஒலிக்கவும், பல வகையான வாத்தியங்கள்

முழங்கவும், கழைக்கூத்தி முறுக்கிய கயிற்றின் மீது
நடந்ததை,

கழைபா டிரங்கப் பல்லியங் கறங்க

வாடுமக ணடந்த கொடும்புரி நோன்கயிற்

(நற்., பா. 95: 1-2)

இவ்வடிகள் வழி அறிய முடிகின்றது. கள்ளினை நீர் என்று
பருகி மயிலானது இசைக்கருவிகள் ஒலிக்க ஆடுமகள்
கயிற்றில் தாளத்திற்கு கட்டுப்படாமல் தளர்வது போன்று
தளர்ந்துள்ளது. இதனை,

...வியலூர்ச்

சாறுகொ ளாங்கண் விழவுக்கள நந்தி

யரிக்கூட் டின்னியங் கறங்க வாடுமகள்

கயிறூர் பாணியிற் றளரும் (குறிஞ்சி., பா. 191-194)

இவ்வரிகள் சுட்டுகின்றன. இதன் மூலம் இசைக்கருவிகள்
ஒலிக்க ஆடு மகள் கயிற்றில் ஆடுவதினை அறியலாம்.
இவ் விளையாட்டு கால்களுக்கு நல்ல பயிற்சியினைத்
தருகிறது. மேலும், மன வலிமையினையும்
தன்னம்பிக்கையினையும் அளிக்கிறது.

கழங்காடல் விளையாட்டு

கழங்காடல் என்பது மகளிர் விளையாடும்
விளையாட்டுகளில் ஒன்று. ஆன்பொருளை ஆற்றின்
வெண்மையான மணல் சிதைய பொன்னால் செய்த
கழற்காய்களால் மகளிர் விளையாடியதை,

... வार्கோற்

செறியரிச் சிலம்பிற் குறுந்தொடி மகளிர்

பொலஞ்செய் கழங்கிற் றெற்றி யாடுந்

தண்ணான் பொருனை வெண்மணற் சிதைய

(புறம்., பா. 36: 2-5)

இவ்வடிகள் உணர்த்துகின்றன. கையில் குறுந்தொடி அசைய மணல் பரப்பில் பொன்கிழங்கு ஆடுகின்ற வளைந்த அணிகலன்களைப் பூண்ட மகளிர் பொற்பூண் அணிந்த கால்களில் பொன்னாலாகிய சிலம்பு ஒலிக்க வானளவு உயர்ந்த மாடத்தில் வரிபந்து விளையாடியதை,

பீலி மஞ்ஞையி னியலிக் கால

தமனியப் பொற்சிலம் பொலிப்ப வுயர்நிலை

வான்றோய் மாடத்து வரிப்பந் தசைஇக்

கைபுனை குறுந்தொடி தத்தப் பைப்பய

முத்த வார்மணற் பொற்கழங் காடும்

(பெரும்., பா. 331-333)

இப்பாடல் அடிகள் விளக்குகின்றன. தலைவியானவள் தோழியரோடு பெரிய மாளிகையில் கழங்கு விளையாடி தளர்வுற்றதை,

வளங்கெழு திருநகர்ப் பந்துசிறி தெறியினு

மிளந்துணை யாயமொடு கழங்குட னாடினு

முயங்கின் றன்னையென் மெய்யென் றசைஇ

மயங்குவியர் பொறித்த நுதல் டண்ணென

(அகம்., பா. 17: 1-4)

இவ்வரிகள் எடுத்துரைக்கின்றன. இவ்விளையாட்டு உடலுக்கு ஆற்றலையும் மனதிற்கு மகிழ்ச்சியையும் கொடுக்கிறது.

புனலாடல் விளையாட்டு

புனலாடல் என்பது நீரில் விளையாடும் ஒருவகையான விளையாட்டு ஆகும்.

அருவி அல்லது சுனையில் மகளிர் தோழியரோடும், ஆடவர் மகளிரோடும், மனைவியோடும், விரும்பிய பெண்ணோடும் ஆடுவர்.

மலைநாடனின் மகள் தோழியர் கூட்டத்தோடு சென்று அருவியில் விளையாடியதை,

பொருவி லாயமோ டருவி யாடி

நீரலைச் சிவந்த பேரமரர் மழைக்கட்

(நற்., பா. 44: 1-2)

இப்பாடலடி சுட்டுகின்றது. தலைவன் பரத்தையைத் தழுவியபடி அழகுமிக்க புதுப்புனலில் நீராடியதை,

அலமர லாயமோ டமர் துணை தழீஇ

நலமிகு புதுப்புன லாடக் கண்டோ

ரொருவரு மிருவரு மல்லர்

பலரே தெய்யவெம் மறையா தீமே. (ஐங்., பா. 64)

இப்பாடல் எடுத்துரைக்கின்றது. பரதவர்கள் முழு நிலவு நாளில் கடலில் ஆடிய உப்பாகிய மாசு நீங்கும்படி நன்னீரில் ஆடி நண்டுகளைப் பிடித்து விளையாடியதை,

... கடலாடியு

மாசுபோகப் புனல் படிந்து

மலவ னாட்டியும் (பட்டின., பா. 99-101)

இப்பாடலடிகள் வழி அறிய முடிகின்றது. இவ்விளையாட்டு உடலுக்கும் மனதிற்கும் புத்துணர்ச்சியை அளிக்கிறது.

சிற்றில் விளையாட்டு

சிறுவர் சிறுமியர் மணலில் வீடு கட்டி விளையாடும் விளையாட்டே சிற்றில் விளையாட்டாகும். விளையாட்டில் உணவுகளைச் சமைத்தல், குழந்தை வளர்த்தல், வேலைக்குச் செல்லுதல், பள்ளிக்கு குழந்தைகளை அனுப்புதல், உறங்குதல், உணவுகளை உண்டல் போன்ற பணிகளைச் செய்வது போல் விளையாடுவர். இளம் பெண்கள் கடற்கரை மணலில் சிற்றில்கட்டி விளையாடியதை,

மூத்தோ ரன்ன வெண்டலைப் புணரி

யினையோ ராடும் வரிமனை... (அகம்., பா. 90:1-2)

இப்பாடலடிகள் வழி அறிய முடிகின்றது. பெற்றோரின் கடமைகளையும், பொறுப்புகளையும் அறிந்துக் கொள்ள இவ்விளையாட்டு முன் மாதிரியாக உள்ளது.

நொண்டி விளையாட்டு

நொண்டி இருவர் அல்லது அதற்கு மேற்பட்டவர்கள் கூடி விளையாடும் விளையாட்டு. இது நமது பாரம்பரிய விளையாட்டாகும். ஒரு வட்டம் போட்டு அந்த வட்டத்தின் உள்ளே விளையாடுபவர்கள் அனைவரும் நிற்க வேண்டும். அதில் ஒருவர் ஒரு காலை மடக்கி நொண்டி அடுத்து மற்றவர்களைத் தொடுவார். தொடப்பட்டவர் ஆட்டத்திலிருந்து வெளியேறுவார். இவ்வாறு அனைவரும் ஆட்டம் இழக்கும் வரை விளையாட்டு தொடரும். நொண்டி அடுத்து செல்பவர் கால் வலித்தால் வட்டத்திற்குள் இருக்கும் சிறிய வட்டத்தில் கால்களை ஊற்றி நின்று கொள்ளலாம். இவ் விளையாட்டு சிறுவர் சிறுமிகளுக்கு உற்சாகத்தைக் கொடுக்கிறது. உடலுக்கும் மனதிற்கும் புத்துணர்ச்சி அளிக்கிறது. கால்களுக்கு இடையே இரத்த ஓட்டத்தை அதிகப்படுத்துகிறது. தன்னம்பிக்கையை அதிகரிக்க செய்கிறது.

முடிவுரை

மனிதனின் ஆரோக்கியத்தைப் பாதுகாப்பதில் விளையாட்டுகள் இன்றியமையாதன. சங்க காலம் முதல் பலவகையான விளையாட்டுகள் மனிதனின் வாழ்வியலோடு பின்னிப் பிணைந்துள்ளதை இலக்கியங்கள் வழி அறிய முடிகின்றது. நமது

உள்ளத்தையும் உடலையையும் பேணும் விளையாட்டுகளை மறந்தவர்கள் உடல்நிலையையும் மன நிலையையும் பாதுகாக்க முடியாமல் மருந்துகளோடு வாழ்வினை பிணைத்துக் கொண்டுள்ளனர். நவீனத் தொழில் நுட்பத்தின் காரணமாக இன்று சிறுவர் சிறுமியர் விளையாட்டுகளை மறந்து தொலைக்காட்சி, கணினி, அலைப்பேசிகளில் தங்களை இணைத்துக்கொண்டு உடல் நலனையும், மன நலனையும் அழித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

துணைநூற்பட்டியல்

- [1] அறவேந்தன், இரா. முனைவர். குறுந்தொகை. நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட், சென்னை - 600 050. பதிப்பு 2024.
- [2] அறவேந்தன், இரா. பெரும்பாணாற்றுப்படை. நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட், சென்னை - 600 050. பதிப்பு 2024.
- [3] இரவீந்திரன், பொ. முனைவர். “அகநானூற்றில் நெய்தல் நில மக்களின் வாழ்வியலும் மகிழ்வு நிலையும்.” புதுப்புனல், ISSN: 2278 – 1641, மலர் 14, இதழ் 9, செப்டம்பர் 2023.

- [4] இரவீந்திரன், பொ. முனைவர். “சங்க இலக்கியத்தில் ஓரை விளையாட்டு.” *புதுப்புனல்*, ISSN: 2278 – 1641, மலர் 14, இதழ் 9+, செப்டம்பர் சிறப்பிதழ், 2023.
- [5] செல்வராசு, அ. முனைவர். *புறநானூறு*. நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட், சென்னை - 600 050. பதிப்பு 2024.
- [6] பரமசிவன், மா. முனைவர். *அகநானூறு* (தொகுதி 1 & 2). நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட், சென்னை - 600 050. பதிப்பு, 2024.
- [7] பாலாஜி, க. முனைவர். *நற்றிணை* (தொகுதி 1 & 2), நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட், சென்னை - 600 050. பதிப்பு 2024.
- [8] பொன்னி, பா. முனைவர். “கலித்தொகையில் விளையாட்டுகள்.” *தமிழாய்வுச் சங்கமம்* – பன்னாட்டு ஆய்விதழ், ISSN: 2320 – 3412 (P), 2349-1639 (O), ஏப்ரல் 2018.
- [9] மகிழேந்தி. இரா. முனைவர். *பட்டினப்பாலை*. நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட், சென்னை - 600 050. பதிப்பு, 2024.
- [10] முனீஸ்மூர்த்தி, மு. முனைவர். *கலித்தொகை*. நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட், சென்னை - 600 050. பதிப்பு, 2024.

- [11] முனீஸ்மூர்த்தி, மு. முனைவர். மலைபடுகடாம். நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட், சென்னை - 600 050. பதிப்பு, 2024.
- [12] லோகேஸ்வரன். ம. முனைவர். ஐங்குறுநூறு. நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட், சென்னை - 600 050. பதிப்பு, 2024.

சங்ககால நீர்வள வேளாண்மைத் தொழில்நுட்பமும் சமூகமாற்றமும்

முனைவர் பெ. ஜெயசங்கர், உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, என். பி.
ஆர். பொறியியல் தொழில் நுட்பக் கல்லூரி, நத்தம், திண்டுக்கல்.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

பண்டைத் தமிழர்களிடையே ஆரம்பத்தில் கல், அம்பு, மரத்திலான கருவிகளைப் பயன்படுத்திய சூழலிலிருந்து கத்தி, கூர்வாளும், கோடாரியின் வருகையால் வேளாண்மை வளரத்தொடங்கியது. இவ்வளர்ச்சிக்கு நிலமும் நீரும் மூலகாரணியாக அமைந்தவ்யாகும். “நெல்லும் நீரும் எல்லார்க்கும் எளியனவாக நிறைந்து செழித்தமையால் வேண்டியோர்க்கு வேண்டும் உணவைக் கொடுத்து அவர்கள் உண்டு மகிழ மக்கள் கண்டு மகிழ்ந்தனர்” என்று சு.வித்தியானந்தன் குறிப்பிடுவதன் மூலம் மலை மற்றும் காடு சார்ந்த பகுதியிலிருந்து மாறுபட்டு வயல் சார்ந்த பகுதியில் மனிதநாகரித்தை வளர்ச்சிப்பாதைக்கு எடுத்துச் சென்றதை அறியமுடிகிறது. மேலும் இரும்பின் பயன்பாட்டால் நிலத்தையும் அறிவின் நுட்பத்தால் நீரையும் பயன்படுத்தி வேளாண்மையால்

பழந்தமிழரிடத்தில் ஏற்பட்ட சமூக மாற்றத்தைக் கண்டறிவது நோக்கமாகும்.

குறிப்புச்சொற்கள்: சங்ககாலம், நீர்வளம், வேளாண்மை, தொழில்நுட்பம், சமூக மாற்றம்.

முன்னுரை

பண்டைத்தமிழர் வாழ்வியலில் நிலமும் நீரும் பல்வேறு மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன. தொடக்ககாலத்தில் உணவினைத் தேடுவதற்குக் கூட்டாக செயல்பட்டதன் முதிர்ச்சியே இனக்குழுச் சமூகத்தைத் தோற்றுவித்தது. இப்போக்கு உணவு சேகரிக்கும் நிலையிலிருந்து உணவினைப் பெறுதலுக்காக பயரிடும் நிலைக்கு முன்னேறியது. நீர்வளமான பாசனத்தையும், வேளாண்மையான நிலத்தையும் மையப்படுத்தி வேட்டைச் சமூகத்தில் தொடங்கி மேய்ச்சல், விளைச்சல், விறற்ல் என்ற நிலையில் அமைந்த தொழில் வளர்ச்சியின் பயன்பாட்டினை முதலில் அறிதல் வேண்டும். ஒன்றன் தொடர்ச்சியாக மற்றொன்று தோன்றுவதும் அவற்றால் தோற்றத்தை மறைத்துவிடும் அளவிற்கு மேலோங்கி நிற்பதும் இயற்கையே. இத்தன்மையில் தான் ‘சங்ககாலம்’ அமைகிறது.

நீர்வளமும் வேளாண்மையும்

மலைப்பகுதியான குறிஞ்சி நிலப்பரப்பில் தோன்றிய வேட்டை, இனக்குழச் சமூகத்தை உடைமைச் சமூகமாக வளர்த்த வேளாண்தொழில் அழித்து நிற்பதைச் சங்கப் பனுவல்கள் சுட்டுகின்றன. ஐவகை திணை அமைப்பு நிலைக்கும் நிலமும் நீரும் உயிரோட்டமாக விளங்கியதையும், அவை ஒன்றையொன்று சார்ந்து அமைந்துள்ள பகுதியினைச் சங்கத்தமிழர் கண்டறிந்ததன் வழியேதான் வாழ்வியலிலும் பண்பாட்டிலும் அடுத்தகட்ட வளர்ச்சிக்கு நகர்த்தி சென்றது. இவ்வாறு படிநிலை வளர்ச்சியால் முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளதைச் சமூக மாற்றம் என்கிறோம். இம்மாற்றத்தை ஐவகை நிலத்தின் வழியாக உணவு, உடை, உறையுள் ஆகியவற்றை பெறுதல் வழியாக நன்கு உணரமுடிகிறது.

தொல்குடிச் சமூகமான வேட்டைத்தொழிலை விடுத்து வேளாண் தொழிலால் பொருளியல் சார்ந்த வாழ்வியலுக்குத் திரும்பிய தமிழ்ச்சமூகத்தில் காடுகளை வெட்டி விளை நிலங்களாக மாற்றியதையும், நீர்நிலைகளை உருவாக்கிப் பாசன வசதிகளை ஏற்படுத்தியதையும் சங்க இலக்கியங்கள் சுட்டுகின்றன. குறிஞ்சி நிலத்தில் வாழ்ந்த நாடோடி மக்களிடத்தில் ஏனைய நிலங்களான முல்லை, மருதம், நெய்தல் ஆகிய நிலங்களை அறியப்பட்ட பின்பு, மலையை விட்டுக்

கீழிறங்கி வாழக் கற்றுக்கொண்டனர். ஆரம்பத்தில் குறிஞ்சி நிலத்தவரைப் போல முல்லையில் மேய்ச்சலுக்காக புல்கண்ட இடத்தில் குடியேற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. இக்குடில்கள் பெரும்பாலும் மாற்றியமைக்கும் தன்மை கொண்டதாகும். ஆனால் மருதம், நெய்தல் நிலத்தில் நிலைத்த குடியமைப்பு தோன்றுவதற்கு அந்நிலத்தின் தன்மையும் நீர்வளமும். மூலக்காரணியாக அமைந்துள்ளதன் வழி நன்கு அறியலாம். மனித சமூகமானது நிலைத்த தன்மைக்கு மாறிய பிறகே நீரினை வேளாண்மைக்கு பயன்படுத்தும் தொழில்நுட்பத்தை அறிந்திருக்கக்கூடும். ஆனால் வேளாண்மை செய்யும் பழக்கமானது குறிஞ்சி நிலத்திலே தோற்றம் பெற்றுவிட்டது. இந்நிலத்தில் ஏர்கொண்டு உழாமல் வேளாண்மை செய்ததை (மலைபடு. 122) சுட்டுகிறது.

முல்லையின் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியைத் தீயிட்டுக்கொழுத்தியப் பின் அவ்விடத்தில் விதைகளை தூவிடும் வழக்கம் இருந்துள்ளது. இவ்வாறு தீயிட்டு அழித்து விளைநிலமாக மாற்றியதை எரிபுனச்சாகுபடி (புறம்.231) ஆகும். இப்போக்கை இன்று வரை மலைவாழ் மக்கள் பயன்படுத்தி வருவதாக பக்தவச்சலபாரதி சுட்டுகிறார். மேலும், தமிழ்ச் சமூகத்தின் முதல் விவசாயி பெண்தான் என்பதும், இப்பெண்கள் பயன்படுத்திய

‘தோண்டுகழி’ என்பவை முதல் விவசாயக் கருவி என்றும் குறிப்பிடுகிறார். இதனை அடுத்த முல்லை நிலத்தில் எளியவகையான கலப்பையைப் பயன்படுத்தியதை (பெரும். 196-197) சுட்டுகிறது. இவையே மருதத்தில் ஆழ உழும் ‘நாஞ்சில்’ கலப்பையைப் பயன்படுத்தியதைச் (பெரும். 198) சுட்டுகிறது. இவையே நீர்நிலைகளை உருவாக்கி வேளாண் செய்யும் பொழுது ஏர், கொழு போன்ற கருவிகளைப் பயன்படுத்தியிருப்பதைச் சங்க நூல்களில் 150க்கு மேல் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளதன் வழியாக அறியமுடிகிறது.

பழந்தமிழர் ஏர்க்களத்திலும் போர்க்களத்திலும் திறன்பட செயல்பட்டிருப்பதை சங்கப்புவலர்கள் எடுத்துரைக்கின்றனர். ஆதனால் தான் ‘நீரின் றிமையா யாக்கை கெல்லாம்.... நீரும் நிலனும் புணரியோர் ஈண்டு உடம்பும் உயிரும் படைத்திசினோரே” (புறம். 18) என்று குறிப்பிடுகின்றனர். இவற்றுள் நீர் நிலைகளைப் பெருக்குவது மன்னனின் இன்றியமையா கடமையாகச் சூட்டுவதை அறிய முடிகிறது. வேளாண் உற்பத்திக்காக காவேரி போன்ற ஆற்றுப்பகுதிகளில் செல்லும் நீரினை தடுத்து நீர்நிலைகளை உருவாக்கும் நுட்பத்தை “அடுப்போர் செழிய! இகழாது வல்லே நிலன்நெறி மருங்கில் நீர்நின்ற பெருகத் (புறம். 30) ‘குளம் தொட்டு வளம் பெருக்கி’ (பட்டினம். 281) சுட்டுகின்றன. மேலும்,

ஆறுகள் நீர்ப்பாசனத்திற்கு உதவியதையும் (பதிற்று. 27:9), ஆற்றுப்பகுதியில் நீர் இறைக்கப்பட்டதையும் (மதுரை. 89-92), ஆற்றுநீரைத் தடுக்க மணல் மூட்டைகளைப் பயன்படுத்தியிருப்பதையும் (பதிற்று. 30), நீர் நிலைகளைப் பாதுகாக்க காவலர்கள் இருந்துள்ளதையும் (அகம். 258) சங்க இலக்கியங்களின் வழியாக அறியமுடிகிறது. இக்காலகட்டத்திற்குப் பின் எழுந்த திருந்குறளிலும் நிலத்தை உழுதல் மற்றும் நீர்ப்பாய்ச்சல் முறையை (குறள். 381, 1037) வலியுறுத்தியுள்ளதை அறியமுடிகிறது. இதன் வாயிலாக எக்காலத்திலும் வேளாண்மையே மனிதகுல வரலாற்றின் முதுகெலும்பாகத் திகழ்ந்து வருவதை நாம் மறுத்தல் இயலாது.

குறிஞ்சி, முல்லைத் திணைகளில் தான் வேளாண்மை தோற்றம் பெற்றது. அவை ஒருவிதமான வளர்நிலையை பெறாத நிலைப்பட்டினைக் கொண்டவை ஆகும். இதனைத் தொடர்ந்து மருதத்திணையில் நீர்த்தேக்கங்களை உருவாக்கும் நிலையில் தான் தமிழ்ச் சமூகத்தில் ஒருவிதமான திருப்புமுனையை உண்டாக்கியது. இவை பெரும்பாலும் இரும்பினைக் கண்டறியப்பட்டதன் பிறகு தான் மிகப்பெரிய அளவிலான அணைக்கட்டுகளும் கால்வாய்களும் கட்டமைத்தனர். இவை இரும்புத்

தொழில் நுட்பத்தால் கற்கலை வடிவமைத்து அவற்றைக் கொண்டு கட்டப்பட்டதை “வருசிறை புனலைக் கற்சிறை போல” (தொல்.பொருள். 65-67), “வரு புனல் கற்சிறை தடுப்ப இடை அறுத்து (மதுரை. 725)” தொல்காப்பியரும், மருதனாரும் குறிப்பிடுவதன் மூலம் அறிய முடிகிறது. இதன் வழியாக பழந்தமிழர் அணையிலிருந்து ஏரியின் வழியாக நிலத்திற்கும், குளத்திற்கும் நீரிணையிட்டு பயன்படுத்தியிருப்பதை தெளிவு படுத்துகின்றன. புண்டைக்காலத்தில் “ஏரி குளம், மற்றும் கிணறு” ஆகிய மூன்று வழிகளில் நீரினை இறைத்து வேளாண் பயிற்தொழிலுக்கு பயன்படுத்தியிருப்பதை சு. வித்தியனந்தன் குறிப்பிடுதன் வழி நன்கு உணர முடிகிறது. இத்தகைய நீர்பாசன வசதிகள் மூலமாக சமவெளிப்பகுதியில் வேளாண் பெருக்கமானது அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. மேலும், இரும்பாலான கருவிகளின் பயன்பாட்டால் மக்கள் நீர்ப்பாசனவசதிகள் நிறைந்த ஆற்றுப்படுக்கைகளிலே நிலையாகத் தங்கி வேளாண் உற்பத்தியில் ஈடுபட வழிவகுத்தன.

தமிழகத்தில் பெரும்பகுதிகள் காடுகளாக நிறைந்திருந்ததால் சிறு சிறு அளவில் நிலங்களை திருத்துவதற்கு இரும்பு (அகம். 4) எஃகு (புறம். 26) ஆகியவற்றை உலை மற்றும் உலைக்கூடத்தில் (பெரும். 437, புறம். 170, 206 - 207) இட்டு தங்களின்

பயன்பாட்டிற்கு ஏற்ப கருவிகளை வடிவமைத்துக் கொண்டனர். அவற்றுள் உழவுத்தொழிலுக்கு ‘கொழு’ (பொருநர். 117) ‘கலப்பை’ (சிலம்பு. 22:95, பெருநர். 188) போன்ற கருவிகளும், நிலத்தைத் தோண்டுவதற்கும் கிழரி விடுவதற்கும் ‘சுரை’ (பொருநர். 89-92) என்ற கருவியினையும், பயிரிட்டதை அறுபடை செய்வதற்கு ‘அரிவாள்’ (மலைபடு. 110-112) ‘கூர்வாள்’ (நற். 195) ‘குயத்தின்’ (பொருநர். 242) என்ற கருவிகளையும், நிலத்தைத் தோண்டி கிணறு முதலான நீர்நிலைகளை உருவாக்குவதற்கு ‘கணிச்சி’ (பெரும். 641, நற். 240, அகம். 21, 399, பதிற்று. 22,77) ஆகிய இரும்பாலான கருவிகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளதை சங்க இலக்கியங்கள் சுட்டுகின்றன.

இக்கருவிகளைக் கொண்டு திருத்திய நிலத்தில் உழுதலும், விதைத்தலும், விதைத்தபின் பறித்து நட்டதையும் (பெரும். 212) அவற்றின் ஊடே வளர்ந்த களைகளை மரத்தாற் செய்யப்பட்ட கருவியினைக் கொண்டு அகற்றியதையும் (அகம். 184) இச்செயல்பாடுகளின் மூலம் வேளாண்மையைப் பெருக்கியதை அறியமுடிகிறது. இவ்வாறு பல்வேறு தொழிநுட்ப வளர்ச்சியால் “சாலி நெல்லின் சிறைகொள் வேலி ஆயிரம் விளையுட்டு ஆக” என்று வேலி நிலத்தில் ஆயிரம் கலம் நெல் விளைவித்ததையும், ஒரு கைப்பிடியில்

ஏழு என்காய்கள் இருக்குமாறு விளைவித்ததன் (மலை. படு. 102) மூலமாகவும் வேளான் உற்பத்தியில் மேலோங்கி, பொருளாதாரத்தில் வளர்ச்சி பெற்றிருப்பதைக் காண முடிகிறது. ஒருபக்கம் நன்செய் நிலமானது வளர்ச்சியடைந்தாலும் மறுபக்கம் புன்செய் நிலம் மதிப்பிழந்துகொண்டு செல்வதையும் (புறம்.15, 392) அறியமுடிகிறது. வேளான் உற்பத்தியில் ஈடுபட்ட உழவர்களின் செல்வமும் அமைதியும் குறித்து புலவர்கள் வலியுறுத்துகின்றனர். இவர்களிடத்தில் வரி பெறும்போது மலரிலிருந்து தேனெடுக்கும் வண்டுபோல வாங்க வேண்டும் என்பதை (புறம். 35) குறிப்பிடுவதன் வழியாக உழவனின் சமூகமானது மேலோங்கி நிற்பதை உணரலாம்.

தொடக்க காலத்தில் நீர் நிலைகளை உருவாக்குவதிலும், நிலத்தை நன்கு பண்படுத்தி அவற்றுள் பயிரிட்டு வேளான் பொருளாதாரத்தை வளர்த்தெடுத்த ஆற்றல் வேளரிடத்தில் தான் தொடக்கம் பெற்றது எனலாம். இவர்கள் வேந்தர்களான சேர, சோழ, பாண்டியர்களுக்குச் சமமாக மதிக்கப்பட்டதை 'வேந்தர் வேளிர்' என்று குறிப்பிலிருந்தும், வேளான்மை சார்ந்த குடியிருப்புகளை முதன் முதலாக உருவாக்கியதிலிருந்தும் அறியலாம். மேலும் இவர்களிடத்தில் வேளான் சார்ந்த வயல்பகுதிகளில் ஆதிக்கம் செலுத்தியுள்ளதன்

வழியாகவும் புலனாகிறது. இவ்வேளிர் சமூகமானது தமிழ்ச் சமூக மாற்றத்தின் திருப்புமுனையாக செயல்பட்டிருப்பதை பயிரிடும் முறையிலிருந்து அறியமுடிகிறது.

சங்க காலம் முதல் இன்றுவரை மனிதனை மையமாகக் கொண்ட சுற்றுச்சூழலில் நீரே பெரும்பங்கு வகிக்கிறது. நிலமும் நீரும்தான் உயிரினங்களையும் அவற்றின் வாழ்வினையும் முடிவு செய்கின்றன. இவ்விரண்டும் நிலையாகவும் சமமாகவும் கிடைக்கும் நிலப்பரப்புகளில் தங்களின் வாழ்வியலில் காலூன்றி நிற்பதற்கு வழி வகுத்தவை ஆகும். இவற்றால் நாடோடி நிலையானது முற்றிலும் மாறுபட்டு நிலையான வாழ்விற்கு மாற்றியமைத்ததால் இக்காலச்சூழலை 'புதிய கற்காலம்' என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஆனால் இப்புதிய கற்காலமானது இரு வேறுபட்டத் தன்மையைப் பெற்றுள்ளதை நாம் நினைவில் வைத்துக் கொள்ளுதல் அவசியமாகிறது. இவை தொடக்க காலகட்டத்தில் வேளாண் பயன்பாட்டிற்கு கல்லாயுதங்களைப் பயன்படுத்திய முறையில் பின்னோக்கி நின்றாலும் இரும்பினால் செய்த ஆயுதங்களால் முன்னோக்கிச் சென்றதைச் சுட்டுகின்றன. இவற்றைத் தொல்லியல் அறிஞர்கள் வேட்டைக்காகவும் தற்காப்பிற்காகவும் பயன்படுத்திய கல்லாயுதங்களைக் கொண்டு

வேளாண்கருவி உற்பத்தி செய்யப்பட்டுள்ளதை 'கப்பல்வாடி, மோதூர், பர்கூர்' போன்ற மலைப்பகுதியில் கல்லாயுதங்கள் செய்யும் தொழிற்பட்டறைகளைக் கண்டுபிடித்ததன் மூலம் உறுதிப்படுகிறது. இதே போல் இரும்பினை உருக்கி வேளாண்கருவிகள் செய்யப்பட்ட உலை 'கொடுமணல், அப்புக்கல்லு' போன்ற இடங்களில் அமைந்துள்ளதை ராஜன், சுப்புராயலு போன்ற அறிஞர்களின் வழியாக அறியமுடிகிறது. இம்முறைகளால் வேளாண் உற்பத்தியைப் பெருக்கி, அவற்றின் உச்சத்தால் உபரியைத் தோற்றுவித்ததன் வழி நெல்லைப் பண்டமாற்று முறைக்கு மாற்றியதன் மூலம் வாணிபம் உருத்தோற்றம் பெறுவதற்கு வழிவகுத்துள்ளதை காணமுடிகிறது.

சமூக மாற்றம்

வேட்டை மற்றும் கால்நடை சமூகத்தில் உணவினைப் பெறுதல் என்பது கடினமானதாகும். அவற்றால் உணவு கிடைக்கும் இடத்திற்கு மக்கள் வரிசை வரிசையாகச் சென்றதை (புறம். 173) சுட்டுவதன் மூலம் அறியலாம். காலப்போக்கில் காடுகளைத் திருத்தி விளைநிலமாக மாற்றிய பின் (பட்டினம். 283) வேளாண் நிலமான மருதத்தில் ஓடிய நீரை தடுத்துப் பல்வேறு வகையான நீர்பாசனத்தொழில் நுட்பத்தைப் பெற்றனர். இவற்றால் உணவு உற்பத்தித்திறன் பெருக்கமடைந்தது.

வேளாண் சமூகத்தைப் பற்றி ஆய்வு செய்த பெ.மாதையன் “சங்கச் சமுதாயம் உணவினை உற்பத்தி செய்யும் உடைமைச் சமூகமாக மாறிய சூழலில் நிலமே அடிப்படை ஆதாரமாக அமைகிறது என்கிறார். மேலும் நிலத்தை மையப்படுத்தியே சமுதாய வாழ்வியலிலும், நால்வேறு திணைகளின் நிலச்சூழலுக்கு ஏற்ப ஆளுமையிலும் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளதைச் சுட்டுகிறார். இதன் மூலம் உழைப்பிற்கான உற்பத்தித் திறனைக் கண்டதன் முதலே மனிதகுலத்தின் வளர்ச்சியானது தோற்றம் பெற்றது எனலாம்.

வேளாண் வளர்ச்சியால் நிலையான குடியிருப்புப்பகுதி தோன்றி ஊர் என்ற அமைப்பிலிருந்து சிற்றூர்களாகவும் பேரூர்களாகவும் வளர்ந்திருப்பதைச் சங்க நூல்கள் சுட்டுகின்றன. இவற்றால் ஒருபக்கம் சமூக வாழ்வில் முன்னேற்றம் அடையச் செய்திருந்தாலும் அவற்றின் உபரி உற்பத்தியால் மறுபக்கம் வர்க்க சமூகத்தையும் வளர்த்து விட்டது. இதனால் சமூகத்தில் ஏற்றத்தாழ்வுகளும், அடிமைச் சமூகத்தையும் உருவாக்கியது. உபரி தொழிலான கைத்தொழிலும், பட்டறைத் தொழிலும் வாணிபத்திற்கு வழிவகுத்தன. திணை சார்ந்த நிலங்களுக்குள்ளான பண்டமாற்றுமுறை மாறி உள்நாடு மற்றும் வெளிநாடுகளிலும் வாணிபத் தொடர்பையும் உருவாக்கியது. வேளாண் பொருளாதாரம்

அவற்றால் உருவெடுத்த வாணிபப் பொருளாதாரமும் ஒன்றுபட்டு சிற்றார்களாகவும், சிறு நகரங்களாகவும் திகழ்ந்த தமிழ்ச் சமூகத்தை நாகரிகத்தால் பெரும் நகரங்களாகவும், பட்டினங்களாகவும் மாற்றுவதற்கு அல்லது உருவாக்குவதற்கு உந்து சக்தியாகத் திகழ்ந்துள்ளன.

நீர்ப்பாசனத்தின் வழியாக ஏற்படும் வளர்ச்சிதான் ஒரு நாட்டின் எல்லா வெற்றிக்கும் வழிவகுக்கும் என்பதைச் சங்கப் புலவர்கள் நன்கு உணர்ந்துள்ளனர். ஆகவே மன்னரிடத்தில் இவற்றை வலியுறுத்துவதையும் (புறம். 18, 35) காணமுடிகிறது. இதனை ஏற்று மன்னர்களும் பல்வேறு நீர்த்தேக்கங்களை உருவாக்கியதை இன்று மதுரை, திண்டுக்கல், ஆத்தூர் போன்ற ஊர்ப்பகுதியில் அமைந்த ஏரி, குளம் ஆகியவற்றின் நுட்பத்தை தொல்லியல் அறிஞர்கள் கண்டுபிடித்ததன் வழி புலனாகிறது. இவற்றைப் பயன்படுத்தி நெல்லினை விளைவித்தலையும் (புறம். 186) நெல்லும் உப்பும் சமமாக மதிக்கப்பட்டதையும் (அகம்.140, புறம். 390) சுட்டுகிறது. மேலும் செந்நெல்லும் வெண்நெல்லும் பாசனத்தின் மூலம் மிகுதியாக விளைவித்ததால் மக்கட்தொகைப் பெருக்கமும் அவற்றால் ஊர், நகரப் பெருக்கமும் வளரத் தொடங்கியது. இதனை ஒழுங்குபடுத்துவதற்காக அரசு

என்னும் நிறுவனம் தோற்றம் பெற்றது. அதன்பின் நாகரிகம், பண்பாடு, தொழில், அரசியல் ஆகியவற்றின் ஒட்டுமொத்த வளர்ச்சியை வேளாண்மை முன்னிலைப் படுத்துவதைக் காண முடிகிறது. தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் புதியதாகத் தோன்றுவது என்பது வலிமைபடைத்ததாக வளர்ச்சிப்பாதைக்கு எடுத்துச் சென்றாலும் ஆரம்பக்கட்ட வாழ்வியலை அழித்துவிடுவதாகவே தோற்றம் பெறுகின்றது. வேந்தர்கள் வேளாண் நிலங்களை முதுகுடி மன்னரிடத்திலிருந்து பெற முடியாதபோது அவை முற்றிலும் அழிக்கப்பட்டதைச் (புறம். 6, 7, 16 பதிற்று. 15, 25, 71) சுட்டுகிறது. ஒன்றை அழித்து மற்றொன்று உருவாகுவதால் ‘சங்ககாலம் ஒரு மாறுதல் நிலைக்காலம்’ என்று சுட்டுகின்றனர். இதனை “பழைய இனக்குழு சமுதாய எச்சங்களையும் புதிய நிலவுடைமைச் சமூகத்தின் வளர்ச்சி நிலைகளையும் ஒருசேரக் காணமுடிகிறது.

இனக்குழு சார்ந்த திணைநிலை மக்கள் வாழ்வோடு நகர, பட்டின வாழ்வையும் வெகுவாய்க் காணமுடிகிறது. இனக்குழுச் சமுதாயத் தலைமைகளை ஒருபுறத்தேயும் மறுபுறத்தே நிலவுடைமைச் சமுதாயப் பாதுகாப்பிற்கான அரசையும் அரசனையும் சங்கப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன” என்று பெ.மாதையன் குறிப்பிடுகிறார். இந்நிலவுடைச் சமூகமானது

வேளாண்மையான பயிரிடுதலின் வழி தோற்றம் பெற்றதாகும்.

இனக்குழு வாழ்க்கை முறை நிலவுடமை அமைப்பாக மாற்றம் கொண்ட பிறகு உழவே ஏற்றம் பெற்றது. உழவின் மேன்மையால் நகரங்களும், அரசும் தோற்றம் பெற்றன. பயிர்த்தொழில் நுட்பத்திற்கு இரும்பை பயன்படுத்தியன் வழி நிலத்தை விரிவுபடுத்தும் நோக்கில் புதியதாக ‘வம்ப வேந்தர்கள்’ (புறம். 287, 345, அகம். 54) உருவாக்கம் பெற்றிருப்பதைச் சங்க இலக்கியம் சுட்டுகின்றன. வேந்தர் மற்றும் வம்பவேந்தர் உடைமையைப் பாதுகாப்பதன் வழி வலிமை பெற்றவர்களாகத் திகழ்கின்றனர். இவற்றால் பரம்பரை உரிமை தோன்றியது. இவ்வாரிசு உடன்படிக்கையால் நிலையான அரசு நிறுவனம் இவ்விடத்தில் உருவாகியிருக்கக் கூடும். இவற்றை “தொடக்கத்தில் உலகெங்கும் அரசு உருவாக்கம் நகரங்களில்தான் தொடங்கியது. உலகெங்கும் நகர அரசுகளே முதலில் உருவாகின.

உலக வரைபடத்தில் ஆரம்பத்தில் உருவான அத்தனை நாகரிகங்களிலும் முதலில் நகர அரசுகள் உருவானதை நாம் காணமுடிகிறது” என்று கணியன்பாலன் குறிப்பிடுகிறார். இவ்வாறு நகரங்களில் தான் அரசு தோற்றம் பெற்றது என்பதற்கு கிரேக்கம்,

ரோம், எகிப்து, சுமேரியா, பாபிலோனியா போன்ற நாகரிகங்களை அறிவதன் மூலம் நன்கு உணரலாம். இவை அனைத்தும் மருதநிலமான ஆற்றுப்பகுதியினை மையமிட்டு உருவானவை என்பதை நினைவுகூறல் வேண்டும். இத்தன்மையில் சிந்துவெளி நாகரிகத்திலும் முதலில் நகர அரசுகளே உருவாகியுள்ளது. ஆகவே உலகமுழுவதும் அரசினை உருவாக்க நகரங்கள் தோன்றியிருப்பதை நன்கு உணர முடிகிறது.

இரும்பு பயன்பாட்டை அறிவதற்கு முன்பு எழுந்த வேளாண்மையால் தொடக்ககால அரசு அந்தந்த நிலம் சார்ந்த தலைமையிடம் (குறுநில மன்னர், முதுகுடி மன்னர்) வகித்தது. இவையே இரும்பு பயன்பாட்டிற்குப் பின் வேளாண் தொழில்நுட்பத்தால் முதிர்ந்த அரசு தோன்றியது. இவை இரண்டும் அருகருகே தோன்றியிருப்பதைச் சங்க இலக்கியம் வழி அறியலாம். இவ்வாறு முதிர்ந்த அரசு தோன்றிய பின் ஒவ்வொரு நிலத்தையும் தனித்தனியே ஆட்சிபுரிந்த நிலைமாறி நானிலத்தையும் வேந்தரான ஒருவரே ஆளும் நிலை உருவாகின. இவை ஆற்றுப்படை நூல்களும் மதுரைக்காஞ்சியும் தெளிவுபடுத்துகின்றன. இவற்றுள் பல்வேறு சிற்றூர்களை அரசாளும் மன்னர்கள் இருந்தாலும் அவர்கள் வேந்தர் அரசின் கட்டுப்பாட்டில் இயங்கி வந்துள்ளதையும் காணமுடிகிறது.

முடிவுரை

மருத நிலமே அரசு உருவாகும் களமாய் அமைந்தது என்பதை மறுத்து முல்லையும் பாலையுமே அரசு உருவாக்கத்திற்குக் காரணம் என்று கா.ராஜன் குறிப்பிடுகிறார். மேலும், சேரநாட்டின் முல்லை நிலத்தில் கிடைக்கின்ற இரும்புக் கனிமத்தால் கருவிகளையும், மணிகற்களையும் உருவாக்கி மேலைநாட்டிற்கு (ரோம்) ஏற்றுமதி செய்தனர். இவ்வெளிநாட்டு வாணிபத்தின் மூலம் பெற்ற வருவாய் இவர்களது வாழ்க்கை மேம்பாட்டிற்கும், சமூக கட்டமைப்பிற்கும், அரசுருவாக்கத்திற்கும் அடிகோலியது என்கிறார். இவற்றுள் மிகப்பெரிய அளவில் தொழிற்கூடங்கள் அமைப்பதற்கு பெரும் அளவில் அரசு நிறுவனம் தோன்றிய பின்தான் உருவாகியிருக்கக்கூடும். வேளாண் வளர்ச்சியால் நானிலத்தையும் ஆட்சிசெய்த வேந்தர்கள்; அந்தந்த நிலத்தில் கிடைக்கும் (கனிமம், நீர்வளம், வாணிபவளம்) வளத்திற்கு ஏற்ப உற்பத்தித் திறனை வளர்த்திருக்கலாம். அத்தன்மையில் தான் முல்லை நிலத்தில் கிடைத்த கனிம வளத்தால் தொழிற்கூடங்கள் அமைத்து உற்பத்தியை வளர்த்திருக்க முடியும். நீரும் நிலமும் பண்டைத்தமிழ்ச் சமூகத்தில் இவ்வகையான மாற்றங்களைப் பெற்றிருப்பதைச் சங்க நூல்கள் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

பார்வை நூல்கள்

- [1] வித்தியானந்தன், சு. தமிழர் சாஸ்திரம், குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு, சென்னை, 2006.
- [2] மாதையன். பெ. சங்க இலக்கியத்தில் வேளாண் சமுதாயம், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, 2004.
- [3] ராஜன், கா. 'தொல்லியல் நோக்கில் சங்ககாலம்.' உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 2010.
- [4] "சமூக விஞ்ஞானம்." காலாண்டு ஆய்விதழ், இதழ்.30, 2011.